

خروج

ایسرائیل اسیری

۱ ایسرائیل پسران نامان اشان ایسید کی هر کدام خوشان خانواده امرأ یعقوب همراه بوبوستید و بوشوید مصر: ۲ رثوبین، شمعون، لاوی و یهودا؛ ۳ یساکار، زبولون و بنیامین؛ ۴ دان و نفتالی، جاد و آشیر. ۵ یعقوب نسل آدمان همه همه هفتاد نفر بید و یوسف جہ پیشتران مصر زندگی کودی. ۶ یوسف و توماون براران و هم نسلان بمرید ۷ ولی ایسرائیلی یان بارور و زیاد بوستیدی و اونقدر فراوان بوستیدی کی او سرزمین اوشان جا پور بوسته.

۸ بزین ایتا پادشاه دیگر مصر حاکم بوبوسته کی یوسف نشناختی. ۹ اون خو مردوم بوگفته: «بیدینید، ایسرائیلی یان امی جا بیشتر و قویتر بوبوستیدی. ۱۰ اوشان امرأ و حکمت مره رفتار بوکونیم وگرنه جہ انم ویشتر بیدی و اگر جنگی بر پا به، امی دوشمنان امرأ همدس بیدی و امی امرأ جنگ کونیدی و جہ آ سرزمینم فرار کونیدی شیدی.» ۱۱ پس مصریان، بنی ایسرائیل سر جور سرکارگرانی بدآشتیدی کی اوشان زور بیگید، کی مجبور بیید اوشان ره کار بوکونید و بنی ایسرائیل، فرعون ره فیتوم و رمسیس شهران بساختیدی کی جائ انبار و تدارکات به. ۱۲ ولی هر چی ویشتر اوشان سختی دیدی، ویشتر زیاد و پخش بوستیدی جوری کی مصریان بنی ایسرائیل جا بوحشت دکفتیدی ۱۳ و اوشان مجبور کودیدی کی به زور کار بوکونید. ۱۴ اوشان مجبور کودیدی کی هر جور کار سخت انجام بید، مثل خشت زن، ملاط چاکودن، و هر جور کار دیگر مزرعه دورون و اطوی بنی ایسرائیل زندگی تلخ کودید. توماون اجباری کاران امرأ بنی ایسرائیلی یان مره بی رحمی امرأ رفتار کودیدی. ۱۵ مصر پادشاه، عبرانی قابله یان کی اوشان نام شفره و فوعه بو، بوگفته: ۱۶ «هطو کی شومان عبرانی زناکان زاکان بدونیا اوریدی، اگر بیده بیدی پسره اون بوکشید، ولی اگر دوختر بوبوسته، اون زنده وتلید.» ۱۷ ولی قابله یان خودا ترس بید و مصر پادشاه فرمان انجام ندیدی و آهشتیدی پسر زاکانم زنده بمانید. ۱۸ پس مصر پادشاه قابله یان دوخواه و وورسه: «چره آ کار بوکودید؟ چره پسر زاکانم زنده و آهشتید؟» ۱۹ قابله یان، فرعون جواب بده بیدی: «عبرانی زناکان مصری زناکان مانستن نی بیدی. اوشان پور قوت ایسید و قبل انکی قابله فارسه، زاک بدونیا اوریدی.» ۲۰ پس خودا قابله یان رحمت بوکوده، و بنی ایسرائیل قوم ویشتر و قویتر بوبوسته. ۲۱ چونکی قابله یان خودا ترس بید، خودا اوشان توانایی بده کی زایدار بیید. ۲۲ پس فرعون توماون مصریان فرمان بده: «هر عبرانی پسری کی بدونیا آیه، نیل روخان دورون تاویدید ولی دوختران زنده وتلید!»

موسی بدونیا آمون

۱ ایتا مردای جہ خاندان لاوی ایتا دوختر جہ خاندان لاوی امرأ عروسی بوکوده. ۲ اون، شکم اوسده و ایتا پسر بزه. وختی بیده او زای خیلی قشنگه، سه ماه توماون او قائم کوده. ۳ ولی چون

نتانسته مدتِ زماٹ ویشتری او زاکَ قایمِ کونه، ایتا حصیرِ زیبیل اوسده، قیرِ الابہ بوکوده، بزین زاکَ بنہ زیبیل دورون و اون نیلِ روخانِ کنار، نیزاژ دورون آبِ سر بنہ. ۴ او زاکَ خاخور جہ دور فندرستی کی بیدینه او زاکَ سر چی آیه.

۵ او وخت فرعونِ دوختر بَمو نیلِ روخانِ کنار کی خو سر و جان بوشوره و اون کنیزانمِ روخانِ کنار قدم زهیددی. وختی زیبیلِ نیزاژ دورون بیده، خو کنیزِ اوسه کوده کی اون باوره. ۶ زیبیلِ واکوده و زاکَ بیده. زایِ گریه کودی و فرعونِ دوخترِ دیل بوسوخته و بوگفته: «اون ایتا جہ عبرانیانِ زاکه.» ۷ او زاکَ خاخور، فرعونِ دوخترِ وورسه: «بشم ایتا عبرانی زناى باورم کی ا زاکَ شیر بده؟» ۸ جواب بده: «بوشو.» پس بوشو او زاکَ مار باورده. ۹ فرعونِ دوختر او زناک بوگفته: «ا زاکَ ببر شیر بدن. ا کارِ دسمزد تر قدم.» پس او زناى، زاکَ خو امرأ ببرده و اون شیر دیی. ۱۰ وختی زای پیله تر بوسته، اون مار اون ببرده فرعونِ دوخترِ ورجه و اون او زاکَ بفرزندى قوبیل بوکوده، اون موسی* نام بنہ و بوگفته: «اون آب جا بیرون باوردم.»

موسی فرار کونه شه سرزمینِ مدیان

۱۱ وختی موسی پیلہ بوسته، ایتا روز بوشو بیرون خو قومِ ورجه و بیده کی اوشان سخت کار کودن دریدی و اوپه ایتا مصری مرداک بیده کی اینفر جہ اون قوم، ینی ایتا عبرانی مرداک زئن دره. ۱۲ او دور و اطراف فندرسته و چون کسی ای او دور و ور نیده، او مصری مرداک بوکوشته و اون فورشنِ جیر قایم کوده. ۱۳ فردایی دوواره بوشو بیرون، بیده کی دو نفر عبرانی کس کس امرأ دعوا گيفتن درید و مقصر جا وورسه: «چره تی برار زئن دری؟» ۱۴ او مردای بوگفته: «چی کسی تر امی حاکم و داور بوکوده؟ خیال داری مر او مصری مرداک مانستن بوکوشی؟» موسی بترسه و خو دیل میان بوگفته: «راس راسی همه بفهمستید.» ۱۵ وختی فرعون ماجرای بیشنوسته، سعی بوکوده موسای بوکوشه ولی موسی فرعون دس جا بوگورخته بوشو سرزمینِ مدیان ساکن ببه و ایتا چاه کنار بینشته.

۱۶ مدیان کاهن هفت تا دوختر داشتی. او دوختران بَمو بید چاه کنار آبخور، آب مره پور کونید کی خوشان پتر گله ای آب بدید. ۱۷ ولی چندتا چوپان بَمویددی اوشان جہ اوپه دور کودیدی، بزین موسی ویریشه، اوشان کومک بوکوده و اوشان گله ای آب بده. ۱۸ وختی اوشان و اگر دستیدی بخانه خوشان پتر رعویل ورجه، اون وورسه: «چره ایمروز زودتر و اگر دستیدی؟» ۱۹ اوشان جواب بدهیددی: «ایتا مصری مردای امر چوپانان دس جا نجات بده، اون حتی امره آب اوسده و گلهیم آب بده.» ۲۰ اوشان پتر وورسه: «اون کویه ایسه؟ چره اون اوپه تنها بنه یید؟ اون دعوت بوکونید بایه امی امرأ ایچی بوخوره.» ۲۱ موسی قوبیل بوکوده او مرداک ورجه بیسه، اونم خو دوختر صقوره ای موسی ره عقد بوکوده. ۲۲ صقوره ایتا پسر بدونیا باورده و موسی اون جرشوم* نام بنہ و بوگفته: «سرزمینِ غربت دورون بیگانه یم.»

* ۱۰:۲ زبانِ عبری دورون کلمه ای «موسی» جہ نظر آوایی «بیرون آوردن» امرأ شباهت داره. * ۲۲:۲ کلمه ای «جرشوم» جہ نظر آوایی کلمه ای عبری «غریب» امرأ شباهت داره.

۲۳ چند سال بعد، مصر پادشاه بمرده. بنی اسرائیل خوشان بردگی وسی ناله مره ایجگره زه ییدی و اوشان عزیز نالی اسیری وسی خودا گوش فارسه. ۲۴ خودا اوشان ناله ی بیشنوسته و خو عهد و پیمان بیاد باورده کی ایبراهیم و ایسحاق و یعقوب امرأ دوسته بو. ۲۵ خودا بنی اسرائیل فندرسته و اوشان حال بفهمسته.

خودا آتش شواله میان موسای آشکار بوسته

۳ موسی خوزن پتر پترون گله ی شبانی کودی. پترون میدیان کاهن بو. ایتا روز موسی گله ی دور جِه هر آبادی صارا میان هدایت کون دوبو کی فارسه کوه حوریب، کی خودا کوه ایسه. ۲ اویه خوداوند فرشته جِه ایتا بوته دورون آتش شواله میان موسای آشکار بوسته. موسی بیده کی شواله بوته دورون دکفته ولی بوته نوسوجه. ۳ پس خو دیل میان بوگفته: «هسه شم جُلُو بیدیم آن چی عجایی ایسه و چره بوته نوسوجه.» ۴ وختی خوداوند بیده موسی و اگر دسته آمون دره کی بیدینه، پس جِه بوته دورون اون دوخوآده: «موسی! موسی!» موسی جواب بده: «بله، آیه ایسم.» ۵ خودا بوگفته: «جُلوتر نوأ آمون، تی کفش بکن، چون آیه کی بپا ایسه یی، زمین موقدسی ایسه.» ۶ هطویم بوگفته: «من خودای تی پتر، خودای ایبراهیم، خودای ایسحاق و خودای یعقوب ایسم.» موسی خو دیم بیوشانه، چونکی بترسه خودای فندر. ۷ خوداوند بوگفته: «من می قوم فلاکت مصر دورون بیدم و اوشان ناله و شکایت بیشنوستم، کی خوشان سرکارگران جا داشتیدی و اوشان درد خُب دانم. ۸ بیجیر بموم کی اوشان مصریان چنگ جا نجات بدم، و او سرزمین جا ببرم ایتا پيله خورم سرزمین، ایتا سرزمین کی اویه شیر و عسل فراوانه، هویه کی کنعانیان، حیثیان، آموریان، فرزیان، جویان و پیوسیان اویه زندگی کونیدی. ۹ بنی اسرائیل ناله و شکایت می گوش فارسه و هطویم بیدم کی مصریان اوشان ظلم کونیدی. ۱۰ ولی هسه بیا، تر اوسه کونم فرعون و رجه کی می قوم بنی اسرائیل مصر جا بیرون باوری.» ۱۱ ولی موسی خودای جواب بده: «من کیسم کی و فرعون و رجه بشم و بنی اسرائیل مصر جا بیرون باورم؟» ۱۲ خودا بوگفته: «وَأبدانی من تی امرأ ایسم. وختی کی قوم مصر جا بیرون باوردی، مر هه کوه سر عیادت کونیدی و آن ایتا نیشانه ایسه کی من تر اوسه کودم.» ۱۳ ولی موسی خودای بوگفته: «اگر بنی اسرائیل و رجه بشم و اوشان بگم: (شیمی اجداد خودا مر اوسه کوده شیمی و رجه) و اوشان مر ورسید: (اون نام چیه؟) من و اوشان چی بگم؟» ۱۴ خودا موسای بوگفته: «ایسم اونکی ایسم* و بوگفته: «بنی اسرائیل بوگو: (اهیه) * مر شیمی و رجه اوسه کوده.» ۱۵ بزین خودا بوگفته: «بنی اسرائیل اطوی بوگو: (یهوه، شیمی اجداد خودا، خودای ایبراهیم، خودای ایسحاق و خودای یعقوب مر اوسه کوده شیمی و رجه.) هنه می نام ابدی کی تومام نسلان مر به هه نام دوخوانیدی. ۱۶ بوشو قوم پيله کسان جمع کون و اوشان بوگو: (یهوه، شیمی اجداد خودا، خودای ایبراهیم، ایسحاق و یعقوب، مر آشکار بوسته و بوگفته: «می حواس شیمی و رجه نهه بو کی مصر دورون چی شیمی سر آمون دره ۱۷ و

* ۱۴:۳ «ایسم» زبان عبری دورون به: «اهیه». * ۱۴:۳ زبان عبری دورون «اهیه» ینی «ایسم» و جِه هو ریشه ایتا کلمه ی دیگر داریم: «یهوه» کی اون معنی به «اون ایسه» و خوداوند ا نام امرأ خوره معرفی بوکوده. * ۱۵:۳ خوداوند ا نام امرأ خوره معرفی بوکوده: «یهوه» کی اون معنی به «اون ایسه».

بوگفتم کی من شمَر مصرِ فلاکتِ جا بیرون آورم و برم او سرزمینی کی کنعانیان، حیثیان، اموریان، فرزیان، حویان و یبوسیآن زندگی کونیدی، هو سرزمینی کی اویہ شیر و عسل فراوانہ۔“ ۱۸ اوشان تی گبانَ گوش دیهدی۔ بزین تو و قومِ پیلہ کسانِ بیشید مصرِ پادشاه ورجہ بیگید: (یہوہ، عبرانیانِ خودا امی امرأ مولاقت بوکودہ۔ ہسہ ایجازہ بدن سہ روز بیابانِ دورون سفر بوکونیم کی اویہ یہوہ، امی خودا رہ قربانی بوکونیم۔) ۱۹ ولی دأنم مصرِ پادشاه شمَر وناَلہ، مگر آنکی ایتا قدرتمند دس اون وادار بوکونہ۔ ۲۰ ہنّ وسی می دسِ راست کونم و می توماّم معجزہیانِ امرأ کی اوشان میان انجام دہم، مصرِ زنم و بزین وئلہ کی بیشید۔ ۲۱ من کاری کونم کی مصریان شمَرِ تکریم بوکونید کی وخت شوئونم دسخالی نیشیدی۔ ۲۲ ہر زنی وَا جہِ خو ہمسایہ و بانوئی کی اون خانہ دورون زندگی کونہ، نقرہ و طلا و لیاس فیگیرہ، اوشان وَا شیمی پسران و دوختران دوکونید و اَطویی مصریانِ غارت کونیدی۔“

موسیٰ معجزہیان

۴ ۱ موسیٰ جواب بدہ: «اگر اوشان مر باور نوکونید و می گبانَ گوش ندید و بیگید (خودا تر آشکار نوبوستہ، چی؟» ۲ خوداوند اون بوگفتہ: «اون چیسہ کی بدس داری؟» موسیٰ جواب بدہ: «عصا۔» ۳ بوگفتہ: «اون تاود زیمین سر۔» موسیٰ اون تاودہ زیمین سر و اون ایتا لانتی بوبوستہ و موسیٰ اون جا فرار بوکودہ۔ ۴ ولی خوداوند موسای بوگفتہ: «تی دس دراز کون و اون دوّم بیگیر۔» پس موسیٰ خو دس دراز کودہ و لانتی بیگیفتمہ و اون دس دورون دووارہ عصا بوبوستہ۔ ۵ خوداوند بوگفتہ: «آن اون وسی ایسہ کی باور بوکونید، یہوہ، اوشان اجداد خودا، خودای ابراہیم، خودای ایسحاق و خودای یعقوب تر آشکار بوستہ۔» ۶ خوداوند ہطویم بوگفتہ: «تی دس ببر تی ابا دورون۔» موسیٰ خو دس برده خو ابا دورون۔ وختی خو دس بیرون باورده، اون دس جذام جا، ورف مأنستن سیفید بوستہ بو۔ ۷ خوداوند بوگفتہ: «ہسہ تی دس دووارہ ببر تی ابا دورون۔» موسیٰ ہو کار بوکودہ و وختی بیرون باورده، اون توماّم جان مأنستن سالم بوستہ بو۔ ۸ خوداوند بوگفتہ: «اگر تر باور نوکونید و اولی معجزہی محل نید، دوّمی معجزہ دئن امرأ باور کونیدی۔ ۹ ولی اگر آدوتا معجزہی باور نوکونید و تی گبانَ گوش نوکونید، نیل جا آب اوسن و فوکون زیمین خوشکی سر۔ آبی کی روخان جا اوسدی خوشکی سر خون بہ۔» ۱۰ موسیٰ خوداوند بوگفتہ: «ای خوداوند، من ہیوخت خورم سخنران نوبوم، نہ قبلان و نہ جہ وختی کی تو می امرأ گب بزہی کی تی بندہ ایسم۔ من یواش یواش گب زنم و خورم گبان بلد نییم۔» ۱۱ خوداوند اون بوگفتہ: «کی اینسان زبان فدہ؟ یا کیسہ کی اینسان کر و لال یا کور و بینا کونہ؟ آیا من نوبوم کی خوداوند ایسم؟ ۱۲ ہسہ بوشو، من تی زبان قوت دہم و اونچی کی وَا بیگی، تر یاد دہم۔» ۱۳ ولی موسیٰ بوگفتہ: «ای خوداوند، خواہش کونم اینفر دیگر آکار وسی اوسہ کون۔» ۱۴ بزین خوداوند موسیٰ وسی غیظ گیفتہ و بوگفتہ: «تی برار ہارون لاوی چی؟ من دأنم کی اون خورم سخنران ایسہ۔ ہسہ امون درہ کی تر بیدینہ و تی دئن جا خو دیل و جان امرأ خوشحال بہ۔ ۱۵ اون مرہ گب بزین و یاد بدن کی چی وَا بگہ۔ من شومان ہر دو نفر زبان قوت دہم و شمَر یاد دہم کی چی وَا بوکونید۔ ۱۶ اون تی عوض مردوم امرأ گب زنہ۔ اون تی زبان مأنستن عمل کونہ و تو اون رہ خودا مأنستن بی۔ ۱۷ ا عصای تی دس بیگیر کی اون امرأ معجزہ بوکونی۔» ۱۸ پس موسیٰ وَا گردستہ

بوشو خو زن پتر پتروں ورجہ و اون بوگفته: «مر ایجازہ بدن و اگر دم بشم مصر می برارآن ورجہ بیدینم کی ہنوز زندہ ایسیدی.» پتروں بوگفته: «بوشو بسلامت.»

موسی و اگر دہ مصر

۱۹ موسی ہنوز مدیان میان ایسہ بو کی خوداوند اون بوگفته: «واگرد بوشو مصر، چونکی تومام اوشانی کی خواستیدی تر بوکشید، بمریدی.» ۲۰ پس موسی خو زن و خو پسران اوسدہ اوشان اولاغ سر بینیشانہ و واگردستہ بوشو مصر طرف و موسی او عصایی کی خودا بوگفته بو بہ دس دأستی. ۲۱ خوداوند موسای بوگفته: «ہسہ کی واگردستی مصر، بیاد باور کی وا معجزہ یانی کی تی دس بیسپردم فرعون ورجہ آشکار کونی ولی من اون دیل سخت کونم کی قوم آزاد نوکونہ. ۲۲ بزین فرعون بوگو: «خوداوند اٹو بوگفته: (ایسرائیل می پسر و می اولی زاکہ، ۲۳ و تر بوگفتم کی می پسر آزاد کون کی مر عبادت بوکونہ ولی تو وناشتی بشہ. پس منم تی اولی پسر کوشم.)» ۲۴ را میان کی خیمہ بزہبید، خوداوند موسی امرأ مولاقات بوکودہ و خواستی اون بوکوشہ. ۲۵ پس صقورہ ایتا تیخ سنگ اوسدہ، خو پسر ختنہ بوکودہ و پوستی کی ختنہ بوکودہ بو و اسہ موسی پای و بوگفته: «راس راسی تو مرہ داماد خون ایسی.*» ۲۶ پس خوداوند موسای ول کودہ. او وخت بو کی صقورہ ختنہ وسی بوگفته: «داماد خون.» ۲۷ و خوداوند ہارون بوگفته: «موسی دئن وسی بوشو بیابان دورون.» ہارون بوشو و خودا کوہ جور موسای بیدہ و اون ماچی بدہ. ۲۸ بزین موسی، ہر چی خودا اون بوگفته بو ہارون رہ واگویا بوکودہ و اون جہ تومام نیشانہ یانی کی بہ امر خودا، وسی انجام بدہ واخبر کودہ.

۲۹ موسی و ہارون بوشویدی و بنی اسرائیل تومام پیلہ کسان دوخوآیدی ۳۰ و ہارون، ہر چی کی خوداوند موسای بوگفته بو، اوشان رہ واگویا بوکودہ، و اون مردوم جلو او نیشانہ یان ظاہر کودہ ۳۱ و اوشان ایمان باوردیدی، و چونکی بیشنوستیدی کی خوداوند بنی اسرائیل نظر بوکودہ و اوشان فلاکت بیدہ، اون سوجدہ و عبادت بوکودید.

موسی و ہارون شیدی فرعون ورجہ

۱ بزین موسی و ہارون بوشویدی فرعون ورجہ و بوگفتید: «یہوہ، اسرائیل خودا اٹویی بوگفته: (می قوم آزاد کون کی بیشید بیابان میان مرہ عید بیگیرید.)» ۲ فرعون بوگفته: «خوداوند کیسہ کی من وا اون گبان گوش بوکونم و اسرائیل آزاد کونم؟ خوداوند نشاسم و اسرائیل آزاد نوکونم.» ۳ موسی و ہارون بوگفتیدی: «عبرانیان خودا امی امرأ مولاقات بوکودہ. ہسہ وھل سہ روز بیابان دورون سفر بوکونیم و اوہ یہوہ، امی خودا رہ قربانی بوکونیم کی نوکونہ امر بلا یا شمشیر امرأ بزینہ.» ۴ ولی مصر پادشاہ بوگفته: «ای موسی و ہارون، چرہ مردوم و نالیدی خوشان کار بوکونید؟ واگردید بیشید شیمی کار سر!» ۵ ہطویم بوگفته: «ہسہ کی ا مردوم جمعیت زیاد بوستہ، شومان و نالیدی اوشان کار بوکونید.» ۶ ہو روز فرعون خو سرکارگران و ناظران دوخوآدہ و بوگفته: ۷ «د مردوم خشت چاکودن وسی

کولوش خوردہ فنڈید۔ اوشان وَا خودشان بیشید خوشان ره کولوش جمع کونید،^۸ خشتانی یم کی چاکونیدی وَا هونقدر بیه کی قبل ان چاکودیدی؛ شومان نوا آمار کم کونید۔ اوشان تنبلیدی، هنّ وسی فریاد زیندی گیدی کی وهل بیشیم امی خودا ره قربانی بوکونیم۔^۹ اوشان کار سخت تر کونید کی مشغول بیید و بیخود گبان گوش نوکونید۔»

۱۰ پس سرکارگران و ناظران بوشویدی قوم بوگفتیدی: «فرعون بفرمأسته: (من د شمر کولوش خوردہ فندم، ۱۱ خودتان بیشید هر جا کی تانیدی شمره کولوش تهیه بوکونید بأورید ولی شیمی کار آمار اصلاً نوا کم به.)» ۱۲ پس بنی اسرائیل کولوش خوردہ داشتنّ وسی رأ دکفتیدی بوشویدی تومام مصر بگردید کی کولوش جمع کونید۔ ۱۳ پس سرکارگران اوشان فشار آوردیدی و گفتیدی: «شیمی هر روز کار تومام کونید هو روزان مانستن کی کولوش داشتیدی.» ۱۴ فرعون سرکارگران، اسرائیلی ناظرانی کی خودشان تعیین بوکوده بید، شلاق زهیدی و اوشان جا وورسه بیدی: «چره دیروز و امروز خشتان آمار بیجیر بمو و قبلاً مانستن نی یه؟» ۱۵ پس اسرائیلی ناظران بوشویدی فرعون ورجه و ایلتماس امرأ بوگفتیدی: «چره امی امرأ کی تی بنده ایسیم اطو رفتار کونی؟» ۱۶ تی کارگران ره کولوش نأوریدی، بزین گیدی: (خشت چاکونید!) تی بنده یان شلاق خوریدی ولی تی ناظران تقصیره.» ۱۷ فرعون بوگفته: «تنبلیدی! تنبل! هنّ وسی گیدی: (وهل بیشیم خوداوند ره قربانی بوکونیم.)» ۱۸ هسه بیشید شیمی کار بوکونید، کسی شمره کولوش نأوره، ولی خشتان آمار نوا کم به.» ۱۹ اسرائیلی ناظران وختی بیده بیدی کی آمار جا نوا کم به، بفهمستیدی کی وضع خیلی خرابه۔ ۲۰ وختی جه فرعون ورجه بمویدی بیرون، موسی و هارون بیده بیدی کی اویه اوشان رافا ایسه بیدی ۲۱ و ناظران اوشان بوگفتیدی: «خوداوند شیمی آ کار بیدینه و شمر داوری بوکونه! چونکی امر فرعون و اون خدمتگوزاران ورجه خراب کودیدی و اوشان شمشیر بدس دبیدی کی امر بوکوشید.»

خودا وعده دهه خو قوم نجات بده

۲۲ موسی واگردسته بوشو خوداوند حوضور و بوگفته: «آن چی بلایی بو کی تی قوم سر بأوردی؟ چره اصلاً مر اوسه کودی آیه؟» ۲۳ جه هو وختی کی بوشوم فرعون ورجه کی بنام تو اون مره گب بزیم، آ قوم سر بلا بأورده و تو، تی قوم نجات وسی هیچ کاری نوکودی.»

۱ خوداوند موسای بوگفته: «هسه دینی فرعون امرأ چی کونم. من اون می پور قوت دس امرأ وادار کونم کی اوشان آزاد کونه؛ ینی دسان پور قوت امرأ اوشان جه خو سرزمین بیرون کونه.» ۲ هطویم خودا موسای بوگفته: «من یهوه ایسم^۳ و خودم به نام خودای قادر مطلق ایبراهیم و ایسحاق و یعقوب ره ظاهر کودم ولی مر به نام (یهوه) بر اوشان نشناسانم.» ۴ می عهد و پیمانم اوشان امرأ برقرار بوکودم و وعده بدم کی کنعان سرزمین، اوشان ببخشم، هو سرزمینی کی اون دورون غریب بید۔ ۵ مصری یان بنی اسرائیل به بردگی فکشه بید و من اوشان ناله ی بیشنوستم و می عهد و پیمان بیاد بأوردم۔ ۶ بنی اسرائیل بوگو: (من خوداوند ایسم، و شمر مصریان فعلگی جا بیرون آورم. من شمر، جه اوشان بردگی آزاد کونم و می بوجور گرفته بازو و پيله داوری یان مره، شمر نجات دهم.) ۷ اطوی شمر می ورجه آورم کی می قوم بیید و من شیمی خودا بم، بزین شمر حالی به کی من یهوه، شیمی خودا

ایسم کی شمرَ جہ مصریانِ فعلگی بیرون باوردم. ۸ و شمرَ به سرزیمینی برم کی راست گیفته دسِ امرأ قسم بوخوردہ بوم اونِ ایبراهیم و ایسحاق و یعقوب بیخشم و شمرَ او سرزیمین وارث چاکونم. من خوداوند ایسم.»

۹ موسیٰ هر چی بیسنوسته بو بنی اسرائیل ره واگویا بوکوده ولی اوشان گوش نوکودیدی چونکی بردگی و سخت کاران جا اوشان جان به سر امون دویو. ۱۰ خوداوند موسای بوگفته: ۱۱ «بوشو فرعون، مصر پادشای بوگو وهل اسرائیلیان خو سرزیمین جا بیشید بیرون.» ۱۲ موسیٰ بوگفته: «ای خوداوند، هسه کی بنی اسرائیل می گبان گوش نوکودیدی، فرعون چوطو وسی گوش بده، چونکی نتانم خب گب بزمن؟» ۱۳ بزین خوداوند موسیٰ و هارون امرأ دربارہ بنی اسرائیل و فرعون، مصر پادشاه، گب بزه و اوشان فرمان بده کی بنی اسرائیل مصر سرزیمین جا بیرون بربید.

موسیٰ و هارون شجره نامچه

۱۴ قوم اسرائیل خاندان پيله کسان اطو بو: رثوبین پسران کی اسرائیل نخست زاده بو: خونخ، فلو، حصرون و کزمی. اشان رثوبین طایفه یان بید. ۱۵ شمعون پسران: یموئیل، یامین، اوهد، یاکین، صوخر و شائل کی اون مار ایتا کنعانی زنا ی بو. اشان شمعون طایفه یان بید. ۱۶ لوی پسران نامان طبق اوشان شجره نامچه اشان بید: جرشون، قهات و مراری. لوی صد و سی و هفت سال عمر بوکوده. ۱۷ جرشون پسران لبني و شمعی بید کی هر کدام جا ایتا طایفه به وجود بمو. ۱۸ قهات پسران: عمرام، یصهار، جبرون و عزئیل. قهات صد و سی و سه سال عمر بوکوده. ۱۹ مراری پسران: مخلی و موشی. اشان لوی طایفه یان نامان بید طبق اوشان شجره نامچه. ۲۰ عمرام خو عمجان، یوکابد امرأ عروسی بوکوده و اون جا هارون و موسی بدونیا بموید. عمرام صد و سی و هفت سال عمر بوکوده. ۲۱ یصهار پسران: قورح، نفع و زگری. ۲۲ عزئیل پسران: میشائیل، الصافان و ستري. ۲۳ هارون، الیشایع امرأ عروسی بوکوده کی عمیناداب دوختر و نحشون خخور بو و اون جا ناداب، ابیهو، العازار و ایتامار بدونیا بموید. ۲۴ قورح پسران: اسیر، القانه و ابیاساف. اشان قورح طایفه یان بید. ۲۵ العازار، هارون پسر، ایتا جہ فوتئیل دوختران بیده و اوشان ره ایتا پسر بو بوسته کی اون ایسم فینحاس بو. اشان لوی یان خاندان پيله کسان بید کی هر کدام جا ایتا طایفه به وجود بمو. ۲۶ هه هارون و موسی بید کی خوداوند اشان بوگفته: «توما بنی اسرائیل، گروه گروه، ینی توما اسرائیل طایفه یان، مصر سرزیمین جا بربید بیرون.» ۲۷ و هه موسی و هارون بید کی مصر پادشاه، فرعون مره گب بزه بید کی بنی اسرائیل مصر جا بیرون باورید.

۲۸ او روزی کی خوداوند مصر سرزیمین دورون موسی امرأ گب بزه، ۲۹ هطویم بوگفته: «من خوداوندم. هر چی تر بوگفتم، مصر پادشاه، فرعون ره واگویا بوکون.» ۳۰ ولی موسی خوداوند بوگفته: «جہ اویه کی نتانم خب گب بزمن، چوطو به کی فرعون می گب گوش بوکونه؟»

موسی و ہارون شیدی فرعون ورجہ

۱ بَرین خوداوند موسایٰ بوگفته: «من کاری بوکودم کی تو فرعون ره خودا مأنستن و تی برار ہارون، تی رسول ببه. ۲ هر فرمانی کی تر گم، تی برار ہارون بوگو کی اون فرعون ره واگویا بوکونہ، کی وئله بنی اسرائیل اون سرزیمین جا بیرون بائید. ۳ ولی من فرعون دیل سخت کونم، و با آنکی نیشانه یان و معجزه یان زیادی سرزیمین مصر میان آشکار کونم، ۴ اون شیمی گبان گوش نوکونہ. بَرین می دس مصر سر راست کونم و پیلہ داوری یان امرأ می لشکری یان، ینی می قوم، بنی اسرائیل جہ اوپہ بیرون اورم. ۵ پس وختی می دس مصر سر راست کونم و بنی اسرائیل جہ اوپہ بیرون اورم، مصری یان حالی به کی من خوداوند ایسم.» ۶ موسی و ہارون هر چی کی خوداوند فرمان بدہ بو، انجام بدہ بیدی. ۷ موسی ہشتاد سالہ و ہارون ہشتاد و سہ سالہ بید، وختی فرعون امرأ گب بزہ بیدی.

موسی عصا لانتی به

۸ خوداوند موسی و ہارون اطوی بوگفته: ۹ «وختی فرعون شیمی جا معجزہ بخواستہ، ہارون بوگو: (تی عصای اوسن و فرعون جُلو تاود زیمین سر) و عصا ایتا لانتی به.» ۱۰ پس موسی و ہارون بوشو بیدی فرعون ورجہ و هرچی خوداوند فرمان بدہ بو انجام بدہ بیدی. ہارون خو عصای فرعون و اون خدمتگوزاران جُلو تاودہ زیمین سر و عصا ایتا لانتی بو بوستہ. ۱۱ ولی فرعون خو حکیمان و جادوگران دوخوادہ، او مصری یانم خوشان جادو جنبل امرأ هو کار بوکودی. ۱۲ هر کدام خو عصای تاودہ زیمین سر و عصا لانتی بو بوستہ. ولی ہارون عصا اوشان عصایان فورستہ. ۱۳ فرعون دیل سخت بوستہ و اوشان گبان گوش ندہ، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

بلای خون

۱۴ بَرین خوداوند موسایٰ بوگفته: «فرعون دیل سخت بوستہ و قوبیل نوکونہ کی قوم آزاد کونہ. ۱۵ صبح زود کی فرعون شہ روخان نیل کنار، بوشو اون ورجہ. تی عصای کی لانتی بو بوستہ بو به دس گیر و روخان کنار اون رافا بیس. ۱۶ فرعون بوگو: (یہوہ، عبرانیان خودا، مَر اوسہ کودہ تی ورجہ و بوگفته: «می قوم آزاد کون کی بیشید بیابان میان مَر عیبادت بوکونید.» تا ہسہ اون گبان گوش نوکودی. ۱۷ پس خوداوند گہ: «کاری کونم کی بدانی من خوداوند ایسم،» می عصا امرأ کی بدس دارم نیل روخان آب زنم و اون خون به. ۱۸ روخان ماہی یان میریدی، روخان آب بو دکفہ و مصریان ہی ذرہ نتأستید او آب بوخورید.»

۱۹ خوداوند هطویم موسایٰ بوگفته: «ہارون بوگو: (تی عصای بزن نیل روخان میان و تی دس مصر اباں سر راست کون ینی روخانان و کانالان، حوضان و تومام سلان و ہمہ خون بیدی.) مصر ہمہ جا خون به، حتی چوبی ودرہ یان و سنگ کوزہ یان میان.»

۲۰ موسی و ہارون، هوطو کی خوداوند بوگفته بو، انجام بدہ بیدی. فرعون و اون خدمتگوزاران جُلو خو عصای راست کودہ و نیل آب بزہ و تومام آب خون بو بوستہ. ۲۱ روخان ماہی یان بمریدی، روخان بو دکفہ، و مصری یان د نتأستیدی او آب بوخورید. مصر سرزیمین ہمہ جا خون بو. ۲۲ ولی

مصری جادوگرآئم، جادو جنبلِ امرأ هو کار بوکودیدی و فرعون دیل سخت بوسته و هوطو کی خوداوند بوگفته بو، اوشان گبان گوش نوکوده. ۲۳ فرعون واگردسته بوشو خو قصر بدون انکی حتی ایتفاقان محل بنه. ۲۴ توما م مصری یان نیل روخان کنار مشغول چاه کندن ببوستیدی چونکی د نئانستیدی روخان آب جا بوخورید. ۲۵ جه وختی کی خوداوند روخان بزه، هفت روز بوگذشته.

بلای گوزگأ

۱ بزین خوداوند موسای بوگفته: «بوشو فرعون ورجه اون بوگو کی خوداوند بوگفته: (می قوم آزاد کون کی بیشید مر عیادت بوکونید. ۲ اگر تو قوبیل نوکونی کی اوشان آزاد کونی، توما م تی سرزمین گوزگأ امرأ پور کونم. ۳ توما م نیل روخان گوزگأ جا پور به و گوزگأ یان آب جا بیرون آیدی شیدی تی قصر میان، تی اوطاق خواب میان، تی تخت خواب میان، تی خدمتگوزاران خانه میان، تی قوم خانه میان، نانوی تی تنور میان و خمیر تغار میان. ۴ اوشان، تو و تی قوم و تی خدمتگوزاران سر و کله جا و اچکیدی.» اوشان تر و تی قوم و همه تان تی خدمتگوزاران سر و کله جا نیشینیدی. ۵ بزین خوداوند موسای بوگفته: «هارون بوگو: (تی دس تی عصا امرأ روخانان، کانالان و حوضان سر راست کون کی گوزگأ یان مصر سرزمین دورون آب جا بیرون بآید.» ۶ پس هارون خو دس مصر آبان سر راست کوده و گوزگأ یان بیرون بموید و مصر سرزمین پور کودید. ۷ ولی جادوگرآئم جادو جنبل امرأ هو کار بوکودیدی و گوزگأ یان مصر سرزمین دورون بیرون باوردیدی. ۸ فرعون، موسی و هارون دوخواده و بوگفته: «خوداوند جا درخواست بوکونید کی گوزگأ یان من و می قوم جا دور کونه، منم تی قوم آزاد کونم کی بیشید خوداوند ره قربانی بوکونید.» ۹ موسی فرعون بوگفته: «ایتا وخت قرار بدن کی من، تی خدمتگوزاران و تی قوم ره دوعا بوکونم کی گوزگأ یان تو و تی خانه یان جا دور بید، و فقط نیل دورون بیسید.» ۱۰ فرعون جواب بده: «فردا.» موسی بوگفته: «هوطویی کی بوگفتی انجام به کی بدانی هیکس وجود ناره کی پهوه، می خودا مانستن ببه. ۱۱ گوزگأ یان، تو و تی خانه یان و تی خدمتگوزاران و تی قوم جا دور بیدی و فقط نیل میان ایسیدی.» ۱۲ بعد انکی موسی و هارون جه فرعون ورجه بمویدی بیرون، موسی خودا ورجه دربارهی گوزگأ یانی کی فرعون ره اوسه کوده بو صدای بولند امرأ دوعا بوکوده. ۱۳ خوداوند موسی دوعای ایجابت بوکوده و گوزگأ یان، خانه یان و خانه صارایان و مزرعه یان میان بمریدی. ۱۴ اوشان همه جا سر به سر جمع کودیدی و توما م او سرزمین بو دگفته. ۱۵ ولی وختی فرعون بیده کی همه چی سروسامان بیگفته، خو دیل سخت کوده و اوشان گبان گوش نوکوده، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

بلای پشه

۱۶ بزین خوداوند موسای بوگفته: «هارون بوگو خو عصای بزنه زمین سر کی توما م مصر سرزمین خاک، پشه ببه.» ۱۷ موسی و هارون هو کار بوکودیدی و وختی هارون خو عصای بزه زمین سر، پشه یان، آدمان و حیوانان سر و کله جا بوجور شویدی و توما م مصر سرزمین خاک، پشه ببوسته. ۱۸ جادوگران سعی بوکودید جادو جنبل امرأ پشه بوجود باورید ولی نئانستیدی و چونکی پشه یان آدمان

و حیوانان سر و کله جا بوجور شویدی، ۱۹ جادوگران فرعون بوگفتیدی: «آن، خودا دس کاره.» ولی فرعون دیل سخت بو و اوشان گبان گوش نوکوده، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

بلای مگز

۲۰ بزین خوداوند موسای بوگفته: «فردا خروس خوان موقع، ویریز بوشو فرعون ورجه. وختی دینی کی شوئون دره روخان طرف، اون جلو بپا بیس و بوگو: (خوداوند بوگفته: «می قوم آزاد کون کی بیشید مَر عیادت بوکونید. ۲۱ اگر می قوم آزاد نوکونی، تو، تی خدمتگوزاران، تی مردومان و تی خانه یان ره مگز اوسه کونم. مصریان خانه یان و اوشان سرزمین مگز جا پور به. ۲۲ ولی او روز سرزمین جوشن کی می قوم اوپه زندگی کونه، سیوا کونم کی اوپه مگز پیدا نه؛ اطویی فهمی کی ا سرزمین دورون من خوداوند ایسم. ۲۳ من می قوم تی قوم جا فرق نهم و فردا انیشانه آشکار به.» ۲۴ و خوداوند هه کار بوکوده. ایتا عالمه مگز فرعون قصر و اون خدمتگوزاران خانه یان دورون هجوم بریدی و تومام مصر سرزمین مگز آن جا ویران بوسته. ۲۵ او وخت فرعون، موسی و هارون دوخواده و بوگفته: «باید، هه سرزمین میان شیمی خودا ره قربانی بوکونید.» ۲۶ ولی موسی بوگفته: «ا کار درست نی یه چره کی او قربانی یان کی امان یهوه، امی خودا ره تقدیم کونیم، مصری یان مکروه دانیدی. بزین اگر امان قربانی یانی کی مصری یان مکروه دانیدی، تقدیم بوکونیم، اوشان امر سنگسار نوکونیدی؟ ۲۷ امان و بیابان میان سه روز سفر بوکونیم و اوپه یهوه، امی خودا ره قربانی بوکونیم، هوطویی کی امر گه.» ۲۸ فرعون بوگفته: «من شمر آزاد کونم کی بیشید بیابان دورون یهوه، شیمی خودا ره قربانی بوکونید، ولی زیاد دور نیبید، هسه مِره دوعا بوکونید.» ۲۹ موسی بوگفته: «وختی جه آیه بوشوم، خوداوند جا درخواست کونم کی فردا مگز آن جه شومان، شیمی خدمتگوزاران و شیمی مردومان دور کونه، ولی نوکونه دوواره امر گول بزنی و ونالی کی بیشیم خوداوند ره قربانی بوکونیم.» ۳۰ پس موسی جه فرعون ورجه بوشو و خوداوند جا درخواست بوکوده ۳۱ و خوداوند موسی دوعای ایجابت بوکوده و مگز آن جه فرعون، اون خدمتگوزاران و اون قوم دور بوستیدی. د هیچ مگری باقی نمأنسته. ۳۲ ولی فرعون ایبار د خو دیل سخت کوده و قوم آزاد نوکوده.

مصریان گله یان سر بلا امون

۱ خوداوند موسای بفرمأسته: «بوشو فرعون ورجه بوگو: (یهوه، عبرانیان خودا، اطویی بوگفته: «می قوم آزاد کون کی بیشید مَر عیادت بوکونید.» ۲ اگر اوشان آزاد نوکونی و ونالی کی بیشید، ۳ خوداوند دس شیمی گله یان کی علفزار میان ایسه بید، ینی شیمی اسبان، اولاغان، شوتوران، گبان و گوسفندان سر ایتا پيله بلا اوسه کونه. ۴ خوداوند بنی اسرائیل گله یان، مصریان گله جا فرق نهه کی بنی اسرائیل هیتا حیوان نیمیره.» ۵ خوداوند ایتا وخت قرار بده و بوگفته: «فردا خوداوند ا کار مصر سرزمین میان انجام دهه.» ۶ پس، فردای او روز خوداوند هه کار بوکوده و تومام مصریان گله یان بمریدی ولی بنی اسرائیل هیتا حیوان نمرده. ۷ فرعون چند نفر اوسه کوده و بیده کی بنی اسرائیل گله میان ایتا حیوان نمرده ولی فرعون ایبار د خو دیل سخت کوده و قوم آزاد نوکوده.

بلای دُمبُل

۸ بَرین خوداوند موسی و ہارونؑ بوگفته: «ایتا کورہ جا چندتا موشٹ خاکستر اوسنید و موسی اوشانؑ فرعونؑ چومؑ جُلُو بہ بادِ دہ. ۹ خاکستر، گردِ خاکِ مَانتسن سرتاسرِ مصرِ سرزمینِ میانِ پخش بہ و توماؑم اِسرزمینِ آدمان و حیوانانِ جانِ چلکی دُمبُل بوجور آہ.» ۱۰ پس اوشان ایتا کورہ جا خاکستر اوسدیدی بوشویدی فرعونؑ جُلُو بيسه ییدی. موسی خاکسترِ بادِ دہ و آدمان و حیوانانِ جانِ چلکی دُمبُل بوجور بَمو. ۱۱ جادوگرانم نَتانستیدی موسی جُلُو کاری بوکونید چونکی اوشان و توماؑم مصریانِ جانِ دُمبُل بوجور بَمو بو. ۱۲ ولی خوداوند فرعونؑ دیلِ سخت کودہ و اوشانؑ گبانِ گوش نوکودہ، هوطو کی خوداوند موسایؑ بوگفته بو.

بلای تگر

۱۳ بَرین خوداوند موسایؑ بفرماستہ: «خروسِ خوان و ویریز بوشو فرعونؑ جُلُو بيس و اونؑ بوگو: (بہوہ، عبرانیانِ خودا، اَطویی بوگفته: ”می قومِ آزاد کون کی بیشید مَر عیادت بوکونید.“ ۱۴ اگر نوکونی، بلایی تو و تی خدمتگوزاران و تی قومؑ سر آورم کی بدانید توماؑم دنیا میانِ می مَانتسن وجود نأرہ ۱۵ چرہ کی من تانستیم می دسِ دراز کونم و تا ہسہ تو و تی قومؑ سر بلایی باورم کی زمینِ سر ہلاک بید. ۱۶ ولی ہنؑ وسی تر زندہ و ہاشتم کی می قدرت تر نیشان بدم و می نام توماؑم دنیا دورون اعلام ببہ. ۱۷ ہسہ دِ تر جہ می قوم بوجورتر و پیلہتر داننی کی اوشانؑ آزاد نوکونی. ۱۸ پس، فردا ہہ وخت، ایجور تگر وارنم کی جہ او روزی کی مصر، مصر بوبوستہ تا ہسہ نوآرستہ. ۱۹ ہسہ فرمان بدن کی توماؑم تی گلہیان و ہرچی کی علفزارانِ میانِ داری، باورید سایہ بانِ جیر چونکی توماؑم آدمان و چہارپایانی کی علفزارانِ میانِ بيسید و سایہ بانِ ندرید تگر جا میریدی.»

۲۰ فرعونؑ خدمتگوزارانی کی خوداوند پیغام جا بترسہ بید بدو بدو خوشانِ غولامان و گلہیان باوردیدی سایہ بانِ جیر. ۲۱ ولی خدمتکارانی کی خوداوند پیغام محل نَنہ یید، و ہاشتید اوشانؑ غولامان و گلہیان علفزارانِ میانِ بيسید.

۲۲ بَرین خوداوند موسایؑ بوگفته: «تی دسِ آسمانِ طرف راست کون کی توماؑم مصرِ سرزمینِ میان، آدمان و چہارپایان و صارا گیہانِ سر، تگر بوآرہ.» ۲۳ پس موسی خو عصایِ آسمانِ طرف راست کودہ و خوداوند گورخانہ و تگر اوسہ کودہ کی مصرِ سرزمینِ سر بوآرہ ۲۴ و جہ وختی کی مصر ایتا میلٹ بوبوستہ، ہیکس توماؑم او سرزمینِ میانِ اَجور بورانِ تگر و گورخانہ نیدہ بو. ۲۵ تگر توماؑم مصرِ سرزمینِ میانِ ہر چی سبز زارانِ دورون ايسہ بید، ینی آدمان و چہارپایان، داغان کودہ و صارا توماؑم گیہانِ دمختہ و توماؑم درختانِ بشکنہ. ۲۶ فقط سرزمینِ جوشنِ میانِ کی بنی اسرائیل اونؑ دورون زندگی کودیدی تگر نوآرستہ. ۲۷ بَرین فرعون، موسی و ہارونؑ دوخوآدہ و اوشانؑ بوگفته: «ای دَفہ گونہ بوکودم. حق با خوداوند ايسہ، من و می قوم بدکاریم. ۲۸ خوداوند حوضور دوعا بوکونید چرہ کی آن ہمہ گورخانہ و تگر خودا دسِ جا وستہ. منم شمَرِ آزاد کونم و دِ مجبور نی ییدی کی آہ بيسید.» ۲۹ موسی اونؑ بوگفته: «هَطو کی شہر جا بیرون بیشیم، می دسانِ آسمانِ طرف بوجور برم، بَرین گورخانہ توماؑم بہ و دِ تگر نوآرہ کی بدانی جہان خوداوند شین ايسہ. ۳۰ ولی دانم کی تو و تی

خدمتگوزارانِ هنوزم يهوه، خودا جا ترسی نأریدی.» ۳۱ تگر، جو و کتان محصول نابود کوده چونکی جو خوشه بزه بو و کتان گول بوکوده بو. ۳۲ ولی گندم و محصولانِ دیگر، کی دترتر سبز بیدی، نابود نوبوستیدی. ۳۳ بزین موسی جِه فرعون ورجه و او شهز جا بیرون بوشو، خو دسان آسمان طرف بوجور گرفته و گورخانه و تگر بند بمو و وارش د زیمین سر نوارسته. ۳۴ وختی فرعون بیده وارش، گورخانه و تگر بند بمویدی، دوواره گوناہ بوکوده و خو خدمتگوزارانِ امرأ خوشان دیل سخت کودید. ۳۵ پس هوطو کی خوداوند موسی زبانا جا بوگفته بو، فرعون دیل سخت بوسته و بنی اسرائیل آزاد نوکوده.

بلای ملخ

۱ خوداوند موسای بوگفته: «بوشو فرعون ورجه چونکی من فرعون و اون خدمتگوزاران دیل سخت کودم کی انیشانه یان اوشان میان آشکار کونم ۲ کی شومان بتانید می سختگیری مصریان امرأ و نیشانه یانی کی اوشان میان آشکار کودم شیمی زاکان و نوه و نتیجه ره واگویا بوکونید کی شومان بدانید من خوداوند ایسم.» ۳ پس موسی و هارون بوشویدی فرعون بوگفتیدی: «یهوه، عبرانیان خودا، بوگفته: (تا کی نحوایی می جلو سوجده بوکونی؟ می قوم آزاد کون کی بیشید مر عیادت بوکونید. ۴ و بدانی اگر می قوم ونالی کی بیشید، فردا تی سرزیمین دورون ملخ اوسه کونم. ۵ اوشان زیمین سر نیشینیدی جوری کی د زیمین نشه دئن و هرچی کی تگر جا باقی بمانسته خوریدی و تومام درختانی کی شیمی مزرعه یان میان رشت کونیدی اوشان امرأ. ۶ ملخان، تی خانه یان و تی خدمتگوزاران و تومام مصریان خانه یان پور کونیدی، کی شیمی پتران و شیمی آبا و اجدادم جِه وختی مصر سرزیمین دورون زندگی بوکودید تا هسه اطوچی نیده یید.» بزین موسی واگردسته و جِه فرعون ورجه بوشو. ۷ فرعون خدمتگوزاران، اون بوگفتیدی: «تا کی امرأی امر اذیت بوکونه؟ امر دومان آزاد کون کی بیشید یهوه، خوشان خودای عیادت بوکونید. مگر نیدن دری مصر ویران بوسته؟» ۸ پس موسی و هارون باوردیدی فرعون ورجه و فرعون اوشان بوگفته «بیشید یهوه، شیمی خودای عیادت بوکونید! ولی بوگو بیدینیم چی کسانی خویید بیشید؟» ۹ موسی بوگفته: «امان، امی جوانان و پیران، و پسران و دوختران و حیوانان گله یان امرأ شیمی چره کی وسی ایتا عید خوداوند ره بر پا بوکونیم.» ۱۰ فرعون بوگفته: «شمر به خودا واگودار کونم، شمر شیمی اهل و عیال امرأ آزاد نوکونم کی بیشید. معلومه کی ایتا جوفت و کلک کودن دریدی! ۱۱ هیوخت! فقط مرداکان بیشید خوداوند عیادت بوکونید، چره کی هن بخواستیدی.» بزین موسی و هارون جِه فرعون ورجه بیرون کودید ۱۲ و خوداوند موسای بوگفته: «تی دس مصر سرزیمین سر راست کون کی ملخان سرزیمین هجوم باورید و تومام صارا گیاهان ینی هر چی تگر جا باقی بمانسته، بوخورید.» ۱۳ پس موسی خو عصای مصر سرزیمین سر راست کوده و خوداوند تومام او روز و تومام او شب ایتا باد شرق جا او سرزیمین سر اوسه کوده. وختی هوا روشن بوسته، باد شرقی ملخان خو امرأ باورده بو. ۱۴ ملخان تومام مصر سرزیمین هجوم باوردیدی و ایتا عالمه جِه اوشان او سرزیمین همه جا بینشید کی تا او روز مصریان اجور آفت ملخ نیده بید و هیکسم هیوخت د نیدینه. ۱۵ ملخان تومام زیمین سیا بوکودیدی و هر چی کی تگر جا باقی بمانسته بو - ینی تومام صارا گیاهان و درختان میوه یان - همه ی بوخوردیدی جوری کی تومام سرزیمین

مصر میان ہی ذرہ سبزی، درختان یا صارا گیاهان سر باقی نمائستہ۔ ۱۶ فرعون فوری موسی و ہارون دوخوآدہ و بوگفتہ: «من بہ یہوہ کی شیمی خودا ایسہ و در حق شومان گوناہ بوکودم۔ ۱۷ ہسہ فقط ایبار دیگر مَر ببخشید و یہوہ، شیمی خودا جا خواہش بوکونید کی امرگ و میر می جا دور کونہ۔»

۱۸ پس موسی بوشو بیرون و خوداوند جا خواہش بوکودہ کی ملخان دور کونہ۔ ۱۹ و خوداوند او باد و آگردانہ جوری کی غرب جا خیلی شدید راست بوستہ و ملخان بردہ دوکودہ دریائے سورخ میان و د تومام مصر میان ایتا ملخم پیدا نوبوستی ۲۰ ولی خوداوند فرعون دیل سخت کودہ و اون بنی اسرائیل وناشتہ کی بیشید۔

بلای تاریکی

۲۱ بزین خوداوند موسای بوگفتہ: «تی دس آسمان طرف راست کون کی تاریکی تومام مصر سرزیمین بیگیرہ، جوری کی چوم چوم نیدینہ۔» ۲۲ موسی خود دس آسمان طرف راست کودہ و سہ روز، تومام مصر سرزیمین تاریک بوستہ ہچین ظولمات۔ ۲۳ سہ روز ہیکس نتانستی کس دیگر بیدینہ یا جہ خو جا سر تکان بوخورہ، ولی بنی اسرائیل جاجیگاہ روشنایی بو۔ ۲۴ او وخت فرعون موسای دوخوآدہ و بوگفتہ: «بیشید خوداوند عیادت بوکونید، شیمی زن و زاکانم شیمی امرأ برید ولی شیمی گلہ و رمہ مصر دورون بسید۔» ۲۵ ولی موسی بوگفتہ: «و اولی امان قوربانی یان و سوجاننی ہدیہ یانم بدریم کی یہوہ، امی خودا رہ تقدیم بوکونیم۔ ۲۶ امی حیوانانم امی امرأ بریم؛ حتی ایتا جہ اوشان شم نوا آہہ بمانہ چرہ کی و ا یہوہ، امی خودا عیادت و سی اوشان جا ایستفادہ بوکونیم و تا اویہ فرسیم نانیم کی کویتا حیوان و خوداوند عیادت رہ قربانی بوکونیم۔» ۲۷ ولی خوداوند فرعون دیل سخت کودہ و اوشان وناشتہ کی بیشید۔ ۲۸ فرعون موسای بوگفتہ: «می چوم جا دور بو! تی حواس بمانہ د مَر نزدیک نوا بوستن! اگر می چوم جلو بایی، تر کوشم۔» ۲۹ موسی جواب بدہ: «هطو کی بوگفتی، د مَر نیدینی۔»

بلایی کی ارشد پسران سر آہہ

۱ خوداوند موسای بوگفتہ: «ایتا بلای دیگر فرعون و مصریان سر اورم و اون شمر آزاد کونہ کی جہ آہہ بیشید و اطویی خودش شمر مصر جا بزور بیرون کونہ۔ ۲ بنی اسرائیل بوگو شوئون وخت مردکان و زناکان خوشان مصری ہمسایہ یان جا نقرہ و طلا اسبابان بخوآید۔»

۳ خوداوند کاری بوکودہ کی بنی اسرائیل مصریان ورجہ محترم بوبوستیدی و مصر سرزیمین دورون، فرعون خدمتگوزاران و مردوم، موسای پیلہ کس دانستیدی۔ ۴ پس موسی فرعون بوگفتہ: «خوداوند اطویی فرمایہ: (نیصف شب مصر سرزیمین میان دوآرم۔ ۵ تومام ارشد پسران کی مصر میان ایسہ ییدی میریدی، جہ فرعون اولی پسر کی فرعون جانشین ایسہ، تا اولی پسر ہر کنیزی کی کرا گندم آسیاب کودن درہ، و چہارپایان اولی زاکم ہمہ میریدی۔ ۶ آجور شیون و گریہ زاری مصر میان بر پا بہ کی ہیکس نشنوستہ و ہیکسم نشنوتہ۔ ۷ ولی اسرائیل قوم میان حتی ایتا سگم، ایتا آدم یا حیوان رہ لاب نوکونہ، بزین فہمیدی کی خوداوند بنی اسرائیل مصریان جا فرق نہہ۔ ۸ تومام تی خدمتگوزاران می

ورجہ آید، تعظیم کونیدی و گیدی: (تو و تومام مردومی کی تی جا پیروی کونیدی ہمہ تا جہ آیہ بیشیدا!) بزین جہ آیہ شم.» بعد آ گبان، موسی دیم سورخ بوستہ و غیظ امرأ فرعون ترک کودہ.
 ۹ خوداوند موسای بوگفته بو: «فرعون شیمی گبان گوش نوکونہ کی می معجزہ یان مصر سرزیمین میان ویشتر انجام ببہ.» ۱۰ موسی و ہارون فرعون چوم جلو تومام آ معجزہ یان آشکار کودیدی ولی خوداوند فرعون دیل سخت کودہ و فرعون وناشته کی بنی اسرائیل اون سرزیمین جا بیشید.

عیدِ پَسَخ

۱۲
 ۱ خوداوند مصر سرزیمین میان موسی و ہارون دوخوآدہ و بوگفته: ۲ «ہہ ماہ و اشمرہ شروع ببہ ینی اولی ماہ شیمی سال. ۳ تومام اسرائیل جماعت بیگید کی دہمی روز آ ماہ ہر مرداکی وستی خواہل و عیال رہ ایتا بزہ اینتخاب بوکونہ، ہر خانہ واژ رہ ایتا بزہ. ۴ اگر ایتا بزہ ایتا خانہ واژ رہ زیاد ببہ، ایتا خانہ واژ دیگرم جہ ہمسایہ یان خوشان امرأ بیشمیرید و او بزہ ہی ہمدیگر مرہ سہم بوکونید. ہر کس رہ بہ اندازہ ہی خودش خوراک حساب بوکونید. ۵ شیمی بزہ و ابی عیب، نہر و یکسالہ ببہ، جہ گوسفندان یا بوزان اینتخاب بوکونید. ۶ اون تا چاردهم آ ماہ و ابدارید، و غروب دم بنی اسرائیل تومام جماعت خوشان حیوانان سر وونید. ۷ بزین ایچہ جہ او قربانی خون اوسنید و خانہ دژ چارچوب دو طرف و اون جور و اوسنید، ہو خانہ یی کی اون دورون اوشان خوردن درید. ۸ گوشت و اوشب کباب بوکونید و نانی کی تورش خمیر نازہ و تلخ سبزی یان امرأ بوخورید. ۹ گوشت کال یا آبیز نوخورید، بلکی ہطو دیل و جگر و کلہ و پاچہ امرأ کباب بوکونید. ۱۰ گوشت تا صبح نو ابدارید و اگر ہر چی زیاد بمو، آتش سر بوسوجانید. ۱۱ اطوی اون بوخورید: شیمی کمرقش دودید، شیمی کفش دوکونید، شیمی عصای بدس گیرید، توندا توند بوخورید و آن پسخ خوداوند ایسہ. ۱۲ من ہو شب مصر سرزیمین میان دوآرم و تومام اینسانان و چہارپایان اولی زاکان کوشم و مصر خودایان داوری کونم. من خوداوند ایسم. ۱۳ او خون ایتا نیشانہ بہ او خانہ یی وسی کی اون دورون ایسہ ییدی. خون کی بیدینم، شیمی جا دوآرم، و وختی کی مصر زنن درم ہیچ بلای شیمی سر نایہ. ۱۴ آ روز شمر یاد بمانہ، اون دورون خوداوند رہ جشن بیگیرید. آ عید ایتا قانون ببہ کی نسل بہ نسل تا ہمیشہ بر پا بوکونید. ۱۵ ہفت روز و اونی بوخورید کی تورش خمیر نازہ. اولی روزم و اوشمیرمایہ شیمی خانہ جا بیرون بیرید. جہ اولی تا ہفتمی روز ہر کس نانی بوخورہ کی تورش خمیر دارہ، و اونی اسرائیل جا ریشہ کن و سیوا ببہ. ۱۶ اولی و ہفتمی روز، و ایتا مجلس موقدس بر پا بوکونید. آ روزان و اوشمیرکاری نوکونید، فقط ہر کس خورد و خوراک اون رہ حاضر کونید. ۱۷ عید فطیر حفظ بوکونید، چونکی ہہ روز بو کی من شیمی لشکریان مصر سرزیمین جا بیرون باوردم. آ عید ایتا قانون ببہ کی نسل بہ نسل تا ہمیشہ بر قرار ببہ. ۱۸ اولی ماہ چہاردهمی روز کی شب دکفتہ، تا بیست و یکمی روز ہو وخت، نانی کی تورش خمیر نازہ، بوخورید. ۱۹ ہفت روز شیمی خانہ میان تورش خمیر نو ایدا ببہ. ہر کی چیز بوخورہ کی اون دورون تورش خمیر بدآرہ، و اسرائیل جماعت جا سیوا ببہ، چی ہویہ شین ببہ، چی غریبہ. ۲۰ ہر چی کی تورش خمیر امرأ چاکودہ بو بوستہ، نو اوشمیرید، بلکی ہر جا کی زندگی کونیدی نانی بوخورید کی تورش خمیر نازہ.» ۲۱ پس موسی تومام بنی اسرائیل پیلہ کسان دوخوآدہ

و اوشانَ بوگفته: «بیشید به اندازہٴ شیمی اهل و عیال گوسفندانَ میانَ بڑہٴی پسخَ اینتخاب بوکونید و سر و وینید. ۲۲ ایتا دستہ گیاهَ زوفا اوسنید و تشتَ خونَ دورونی بزیند و اونَ امرأ او خونَ شیمی خانہ دَر چارچوبَ دو طرف و اونَ جور و اَسنید. ہیئتاً جہ شومانَ تا صبحَ دم خو خانہ جا بیرون نشہ. ۲۳ وختی خوداوند دوارستنَ درہ کی مصریانَ ہلاک کونہ، خونَ شیمی خانہ دَر چارچوبَ دو طرف و اونَ جور دینہ و او خانہ جا گوذر کونہ و ونالہ کی او فرشتہیی کی ہلاک کونہ شیمی خانہ دورون بایہ و شمرَ بزہ. ۲۴ شومانَ و شیمی نسلانَ وَاَ فرمانَ ہمیشہ حفظ بوکونید، ۲۵ حتی وختی فارسہ ییدی او سرزیمینَ دورون کی خوداوند شمرَ قول بدہ بو. ۲۶ وختی شیمی زاکانَ شمرَ وورسید: (چی وسی اَعیدَ بجا اوریدی؟)، ۲۷ بیگید: (قربانیٴ پسخَ ایسہ خوداوند رہ، کی مصرَ دورون بنی اسرائیلی یانَ خانہ جا گوذر بوکودہ وختی مصریانَ ہلاک کون دبو، ولی خانوادہ یانَ نجات بدہ.) «بزین بنی اسرائیل سوجدہ بوکودیدی و خوداوند پرستش بوکودید. ۲۸ بنی اسرائیل بوشویدی و اونچی کی خوداوند، موسی و ہارونَ فرمان بدہ بو، بجا باوردیدی.

ارشادَ پسرانَ مردن

۲۹ نیصفَ شب بو کی خوداوند مصرَ سرزیمینَ توماَم ارشدَ پسرانَ جہ فرعونَ اولی پسر کی ولیعهد بو، تا سیاہچالَ دورونَ زندانیانَ اولی پسرانَ و چہارپایانَ اولی نَر زاکانَ ہلاک کودہ. ۳۰ او شب فرعون، اونَ توماَم خدمتگوزارانَ و توماَم مصریانَ خوابَ جا ویریشتیدی و سرتاسرَ مصرَ دورون پیلہ شیون و زاری صدا راست بوستہ، چونکی خانہیی نوبو کی او یہ کسی نمردہ بی. ۳۱ ہو شب فرعون، موسی و ہارونَ دوخوآدہ و بوگفتہ: «ویریزید، جہ می مردومَ میانَ بیشید! شومانَ و توماَم بنی اسرائیل بیشید، هوطو کی بوگفتیدی، خوداوند پرستش بوکونید ۳۲ و شیمی توماَم حیوانانَ گلہ یانَ اوسنید بیشید و مرہ ہم برکت طلب بوکونید.» ۳۳ مصریانم بنی اسرائیلَ تاکید بوکودیدی کی ہر چی زودتر اوشانَ سرزیمینَ جا بیشید و بوگفتیدی: «وگرنہ امانَ ہمہ تان میریمی!» ۳۴ پس بنی اسرائیل خوشانَ نانَ خمیرانَ کی ہنوز تورشَ خمیر نرہ بید اوسدیدی، دوکودیدی پیلہ تیانَ میانَ و خوشانَ لیباسانَ دورون، بخچہ بوکودیدی، بوکولَ گیفتید و ببریدی. ۳۵ بنی اسرائیل هوطویی کی موسی بوگفتہ بو، مصریانَ جا نقرہ و طلا اسبابانَ و رخت و لیباس بخوآستیدی. ۳۶ خوداوند کاری بوکودہ کی مصریانَ بنی اسرائیلَ لطفَ امرأ نیگاہ بوکودید و ہرچی کی بنی اسرائیل بخوآستیدی اوشانَ فدہ ییدی. پس اطویی بنی اسرائیل مصریانَ غارت بوکودیدی. ۳۷ بنی اسرائیل جہ «رَمسیس» کوچ بوکودید بوشویدی «شگوت». شیشصد ہیزارتا پیادہ مردای بید، بدونَ انکی زناکانَ و زاکانَ بشمردہ ببید. ۳۸ ایتا پیلہ گروہ جہ مردومانَ دیگر و خیلی جہ اہلی حیوانانَ و گلہ یانَ اوشانَ امرأ بوشویدی. ۳۹ اوشانَ او خمیر امرأ کی مصرَ جا اوسدہ بید نانانی بپختیدی کی تورشَ خمیر ناشتی. خمیرَ تورشَ خمیر نرہ ییدی چونکی اوشانَ مصرَ جا بیرون کودہ بید و وخت ناشتیدی کی خوشانَ راہ خوراک حاضر کونید. ۴۰ مدت زماتی کی بنی اسرائیل مصرَ میانَ زندگی بوکودیدی، چہارصد و سی سال بو. ۴۱ روز آخرَ چہارصد و سی سال بو کی توماَم لشکریانَ خوداوند، مصرَ سرزیمینَ جا بیرون بمویدی. ۴۲ آن او

شبی ایسہ کی وستی خوداوند رہ حفظ کودن، چرہ کی اوشان مصر جا بیرون باوردہ۔ بلہ، آن ہو شبی ایسہ کی تومام بنی اسرائیل وستی نسل بہ نسل خوداوند رہ حفظ بوکونید۔

عید پسخ قانونان

۴۳ خوداوند موسی و ہارون بوگفتہ: «آن عید پسخ قانون ایسہ: ہیٹا بیگانہ اون جا نوأ بوخوره۔
۴۴ غولام زرخرید بعد آنکی ختنہ بہ، تانہ اون جا بوخوره، ۴۵ ولی مہمان یا کارگر روزمزد نوستی بوخوره۔ ۴۶ وستی فقط ایتا خانہ دورون بوخوردہ بہ؛ ہی ذرہ اون گوشت او خانہ جا بیرون نبرید و ہیٹا جہ اون خاشان نشکنید۔ ۴۷ اسرائیل تومام مردومان وستی آ کار انجام بدید۔
۴۸ «اگر ایتا غریبہ شیمی میان ساکن بوبوستہ و خویہ خوداوند پسخ انجام بدہ، وستی اول تومام مرداکان و پسرانی کی اہل اون خانہ ایسید ختنہ بیبید؛ بزین تانیدی شیمی سرزیمین مردومان مانستن اون دورون شرکت بوکونید۔ ہیچ مردی کی ختنہ بوبوستہ نی یہ نوأ اون جا بوخوره۔ ۴۹ ہمہ رہ ایتا قانون نہہ، چی شیمی سرزیمین مردومان، چی غریبہ یانی کی شیمی میان زندگی کونیدی۔»
۵۰ پس تومام بنی اسرائیل ہر چی کی خوداوند موسی و ہارون دستور بدہبو، انجام بدہبید۔
۵۱ و ہو روز دورون خوداوند بنی اسرائیل لشکر لشکر مصر سرزیمین جا بیرون باوردہ۔

ارشاد پسران تقدیم کودن

۱ خوداوند موسی بفرمآستہ: ۲ «تومام ارشد زاکان، وستی مرہ تقدیم بوکونی۔ اولی زاکی کی جہ ہر رحمی، اسرائیل دورون بدونیا آیہ، چی اینسان، چی چارپا، می شینہ۔» ۳ بزین موسی مردوم بوگفتہ: «ا روز عزیز بدآرید، روزی کی مصر جا بیرون بموید ینی ہو سرزیمینی کی اون دورون غولام بید۔ چرہ کی خوداوند خو پور قوت دس امرأ شمر مصر جا بیرون باوردہ۔ ہیچی تورش خمیر امرأ نوخورید۔» ۴ ایمروز، ینی اماہ «آبیب» دورون، مصر جا بیرون شیدی۔ ۵ بزین خوداوند تر برہ سرزیمین کنعانیان، حیثیان، اموریان، جویان و یبوسیان ینی سرزیمینی کی شیمی اجداد رہ قسم بوخوردہبو تر فده، ہو سرزیمینی کی اون دورون شیر و عسل جاری ایسہ۔ بزین اماہ دورون، وستی آ مراسم بہ جا باوری: ۶ ہفت روز نانی کی تورش خمیر نارہ بوخور و ہفتمی روز خوداوند رہ ایتا عید بہ۔ ۷ او ہفت روز دورون نانی کی تورش خمیر نارہ بوخور۔ تی ورجہ و تی دور و ور نیشانیہی جہ تورش خمیر پیدا نہ۔ ۸ او روز تی زاک بوگو: (ا مراسم آ کاڑوسی ایسہ کی خوداوند او وختی کی مصر جا بیرون بموم مرہ انجام بدہ)۔ ۹ آن ایتا نیشانیہ مانستن تی دس سر و ایتا یادگاری تی پیشانی سر بہ، کی تر یاد بہہ خوداوند شریعت وستی تی لب رو بمانہ۔ چرہ کی خوداوند خو پور قوت دس امرأ تر مصر جا بیرون باوردہ۔ ۱۰ آ حکم وستی ہر سال ہہ موقع انجام بدی۔

۱۱ «بزین کی خوداوند ہوطو کی تو و تی اجداد رہ قسم بوخوردہبو، تر برہ کنعانیان سرزیمین دورون و او سرزیمین تر فده، ۱۲ وستی اولی زاک کی جہ ہر رحم تقدیم خوداوند بوکونی۔ جہ تی چارپایانم تومام اولی نر زاکان خوداوند شین ایسہ۔ ۱۳ اولاغ اولی زاک عوض، ایتا برہ فده، ولی اگر

فندی، کوڑہ اولاًغ گردن بشکن. جہ شیمی پسران، هر ارشد پسر وسی، فدیہ فدید* ۱۴ اگر فردا تی زای تر وورسه: (ا کاران معنی چیسہ؟) بوگو: (خوداوند خو پور قوت دس مرہ، امر مصر جا بیرون باورده، هو سرزمین کی اون دورون غولام بیم. ۱۵ وختی کی فرعون خو سرسختی امرأ، امر آزاد نوکودی، خوداوند مصر تومام اولی زاکان، جہ اینسان و چارپا، بوکوشته. هن وسی یہ کی می حیوانان اولی نر زاکوی کی هر رحم جا بدونیا آیه خوداوند ره قربانی کونم و تومام می ارشد پسران ره فدیہ قدم). ۱۶ آکار ایتا نیشانه مانستن تی دس سر و ایتا علامت تی پیشانی سر به، جہ آنکی خوداوند خو پور قوت دس مرہ، امر مصر جا بیرون باورده.»

خودا بنی اسرائیل وسی دریا میان را واکونه

۱۷ وختی فرعون بنی اسرائیل آزاد کوده، خودا اوشان جہ رأیی کی فلسطینیان سرزمین جا دوارستی، هیدایت نوکوده، با آنکی نزدیکتر بو. چره کی خودا بوگفته: «نوکونه کی قوم جنگ بیدینید، پشیمان بید و واگردید بیشید مصر.» ۱۸ هن وسی خودا بنی اسرائیل جہ رأی بیابان، دریای سورخ طرف هیدایت بوکوده. بنی اسرائیل مصر جا بیرون بوشوید جوری کی جنگ ره آماده بید. ۱۹ موسی، یوسف استخوانان اوسده، چونکی یوسف بنی اسرائیل قسم بده بو و بوگفته بو: «یقین بدانید خوداوند شماری کونه و او وخت می استخوانان شیمی امرأ جہ آیه بیرید.» ۲۰ پس اوشان «سگوت» جا کوچ بوکودید، «ایتام» دورون، بیابان کنار خیمه بزهید. ۲۱ خوداوند، روز دورون ایتا سوتون ابر میان اوشان جلو حرکت کودی کی رأی اوشان نشان بده و شب دورون ایتا سوتون آتش میان کی اوشان روشنایی ببخشه. اطویی تانستید شب و روز را بیشید. ۲۲ او سوتون ابر روز دورون و او سوتون آتش شب دورون، قوم چومان جلو دور نوبوستیدی.

۱۴
۱ بزین خوداوند موسای دوخواده و بوگفته: ۲ «بنی اسرائیل بوگو کی واگردید و (فی هاحیروث) نزدیکی، بین (مجدل) و دریا، (بعل صفون) روبرو، دریا کنار خیمه بزیند. ۳ فرعون خوره فکر کونه: (بنی اسرائیل بیابان میان گیر دکفتید و سرگردان آرا اورا شویدی.) ۴ من فرعون دیل سخت کونم و اون اوشان دونبالسر دکفه. بزین من فرعون و اون تومام لشکریان میان می قدرت و جلال نمایان کونم کی مصریان بدانید، من خوداوند ایسم.» پس بنی اسرائیل هو کار انجام بدهید.

۵ وختی فرعون، مصر پادشاه، بیشنوسته کی بنی اسرائیل فرار بوکودیدی، اون و تومام اون خدمتگوزاران، پشیمان بوستیدی و بوگفتید: «آن دچی کاری بو کی بوکودیم؟ وهأستیم قوم اسرائیل بشه و امر خدمت نوکونه!» ۶ پس فرعون فرمان بده کی اون جنگی اراہی باورید و خو لشکر امرأ را دکفته. ۷ اون شیشصدتا جہ خو بهترین جنگی اراہیان و تومام دیگر مصر جنگی اراہیان اوسده، هطویم سردارانی کی اوشان سر سوار بید. ۸ خوداوند فرعون دیل سخت کوده و مصر پادشاه بنی اسرائیل دونبالسر دکفه، وختی بی ترس و لرز مصر جا بیرون شوئون دیبید. ۹ مصریان، خوشان

توماً اسبان، جنگی اراہیان، اسب سواران و فرعون سربازانِ امرأ، بنی اسرائیلِ دونبالسر دکفتید و نزدیکِ فیہا حیروت، دریا کنار، بَعْل صِفون روبرو اوشانِ فارسہ بیدی، ہویہ کی خیمہ بزہبید۔

۱۰ ہَطو کی فرعون نزدیک بوستن دبو، بنی اسرائیل خوشانِ سرِ راست کودیدی و بیدہ بیدی کی مصریانِ اوشانِ دونبال دریدی۔ پس خیلی بترسہ بیدی و خودا دوخوانی بوکودید۔ ۱۱ موسای بوگفتیدی: «مصرِ دورون قبر نَنہ بو کی امرَ باوردی بیابانِ دورون کی آیہ بیمیریم؟ ان چی کاری بو کی امی امرأ بوکودی و امرَ مصرِ جا بیرون باوردی؟ ۱۲ مصرِ میان تر نوگفتیم: (امرَ بہ حالِ خودمان بنہ کی مصریانِ خدمت بوکونیم؟) امرہ بہتر بو کی بجائی انکی بیابانِ میان بیمیریم، مصریانِ خدمت بوکونیم.» ۱۳ ولی موسی قومِ جواب بدہ: «نوا ترستئید، اوستوار بیسید و خوداوند نجات بیدینید، ہو نجاتی کی ایمروز شمرہ انجام دہہ، چونکی مصریانی کی ایمروز دینیدی، دہیوخت نیدینیدی۔ ۱۴ خوداوند شمرہ جنگ کونہ؛ شومان آرام بیسید۔»

۱۵ بزین خوداوند موسای بوگفتہ: «چہ مر دوخوانی؟ بنی اسرائیل بوگو را دکفید ۱۶ و توتی عصایِ راست کون و تی دس دریا سر دراز کون و اون و اشکاف کی بنی اسرائیل بتانہ دریا میان خوشک زیمین سر دوارید۔ ۱۷ منم مصریانِ دیلِ سخت کونم کی اوشانِ دونبالسر بیشید۔ بزین من فرعون و اون لشکریان و اراہیان و اسب سوارانِ امرأ کاری کونم کی می جلال نمایان کونم۔ ۱۸ وختی من فرعون و اون اراہیان و اسب سوارانِ امرأ کاری کونم کی می جلال نمایان کونم، مصریانِ حالی بہ کی من خوداوند ایسم۔»

۱۹ او وخت خودا فرشتہ کی بنی اسرائیل لشکریانِ جُلُو حرکت کودی خو جائِ عوض کودہ بوشو اوشانِ پوشت سر و ابر سوتونم جہ اوشانِ جُلُو خو جائِ عوض کودہ بوشو اوشانِ پوشت سر ۲۰ و بین مصر لشکریان و بنی اسرائیل قرار بیگفتہ۔ توماً شب ابر بنی اسرائیل طرف روشن کودہ ولی فرعون لشکریانِ طرف تاریک کودہ؛ پس اوشانِ توماً شب نتانستید ہمدیگر نزدیک بید۔ ۲۱ بزین موسی خو دس دریا سر دراز کودہ، خوداوند توماً شب ایتا باد تند امرأ کی شرق جا اوسہ کودہ ابان پس بزہ و دریای خوشک کودہ۔ ابان و اشکافتیدی ۲۲ و بنی اسرائیل دریا میان خوشک زیمین سر دوارستیدی و آب دیواژ مانستن اوشانِ اطرف او طرف راست بوستہ بو۔ ۲۳ مصریان، خوشانِ اسبان و اراہیان و اسب سوارانِ امرأ اوشانِ دونبال کودیدی و بوشو بیدی دریا دورون۔ ۲۴ نزدیک صبح خوداوند جہ سوتونی کی ابر و آتش جا بو، مصر لشکریانِ فندرستہ و اوشانِ انتریک بوکودہ کی سرگردان بید۔ ۲۵ اوشانِ اراہیان چرخان بکندہ کی سخت را بیشید۔ پس مصریان بوگفتیدی: «بایید بنی اسرائیل جا فرار بوکونیم چونکی خوداوند، اوشانِ وسی مصر امرأ جنگستن درہ۔»

۲۶ بزین خوداوند موسای بوگفتہ: «تی دس دریا سر دراز کون کی آب واگرہہ فیوہ مصریان و اوشانِ اراہیان و سوارانِ سر۔» ۲۷ موسی خو دس دریا سر دراز کودہ و خورشید بیرون امون دبو کی آب واگردستہ خو جا سر۔ خوداوند مصریانی کی فرار کونن دیبید دریا میان غرق کودہ۔ ۲۸ دریا آب واگردستہ خو جا سر و اراہیان و اسب سوارانِ ینی فرعون توماً لشکریان کی اوشانِ دونبال بمو بید، بوشوید آب جیر۔ حتی ایتا مصرییم زندہ نمانستہ۔ ۲۹ ولی بنی اسرائیل دریا دورون خوشک زیمین سر دوارستید و آب دیواژ مانستن اوشانِ اطرف او طرف راست بوستہ بو۔ ۳۰ پس خوداوند او روز

بنی اسرائیل مصریان دس جا نجات بدہ و اوشان، مصریان جنازیان کی دریا کنار کفتہ بید، بیدہ بیدی۔
 ۳۱ وختی بنی اسرائیل خوداونڈ قدرت بیدہ بیدی کی ضد مصریان عمل کودی، خوداونڈ جا بترسہ بید
 و بہ اون و اون خدمتگوزار، موسی، ایمان باوردید۔

موسی سرود

۱ بزین موسی و بنی اسرائیل خوداونڈ رہ اٹوی سرود بخواندیدی:

۱۵

«خوداونڈ رہ سرود خوانم

کی جلال امرأ پیروز بوستہ،

اسبان، اسب سواران امرأ

دوکودہ دریا دورون۔

۲ خوداونڈ می قوت و سرود ایسہ،

اون می نجات بوستہ۔

اون می خودایہ، پس اون پرستش کونم،

می آباجداد خودا ایسہ، پس اون جلال دہم۔

۳ خوداونڈ دلیرہ،

اون نام یھوہ ایسہ۔

۴ فرعون لشکر و جنگی اراہیان

دوکودہ دریا دورون۔

فرعون پیلہ سرداران

دریای سورخ میان غرق بوستید۔

۵ اوشان بوشویدی جولف آبان جیر؛

سنگ مانستن بوشویدی دریا تان۔

۶ تی راست دس، ای خوداونڈ،

قوت وسی پور جلال ایسہ۔

تی راست دس، ای خوداونڈ،

دوشمنان دورسنہ۔

۷ تی جلال عظمت امرأ

اوشانی کی تی ضد بید، نابود کودی،

تی غضب آتش اوسہ کودی

کی اوشان کولوش مانستن بوسوجانہ۔

۸ تی نَفْسِ أَمْرًا

آبان سربسر بوجور بموید.

موج داز آبان دیواز مأنستن راست بوستید؛

دریا وسط جولف آبان یخ مأنستن خوشان جا سر

بیسه ییدی.

۹ دوشمن بوگفته:

اوشان دونبال کونم و گیرم.

اوشان مال و منال تقسیم کونم،

و اوشان جا ستر بم.

می شمشیر فکشم

و می دس امرأ اوشان هلاک کونم.

۱۰ ولی تی نَفْسِ أَمْرًا

اوشان دریا آب جیر بردی.

همه تان سرب مأنستن

بوشویدی موج داز جولف دریا دورون غرق بوستیدی.

۱۱ «ای خوداوند، جه توما خودایانی کی مردوم قوبیل دأریدی، کویتا تی مأنستن ایسه؟

کویتا تر مانه،

تو کی تی قدوسیت، عظیم ایسه،

تی جلال مهیب ایسه

و پيله عجیب کاران کونی؟

۱۲ تی راست دس دراز کودی

و زیمین امی دوشمنان فورسته.

۱۳ «قومی کی آزاد کودی،

تی محبت همیشه امرأ هدایت بوکودی

و اوشان تی قدرت امرأ به تی موقدس جایگاه راهنمایی بوکودی.

۱۴ دیگر قومان بیشنوستیدی و اوشان جان پرکستی؛

و فلسطینیان دیل ترس دکفته.

۱۵ ادوم رهبران وحشت بوکودیدی،
مواب پيله کسان بپرکستیدی،
و کنعانیان دیل فووسته.

۱۶ اوشان وجود دورون ترس و وحشت دکفته
تی دس قوت و سی سنگ مانستن خوشان جا سر
بیسه ییدی

تا کی تی قوم، ای خوداوند،
قومی کی تو آزاد کودی کی تی شین بیه، دوارستید.

۱۷ تو اوشان بودورون آوری
کی تی کوه سر نیشانی، هو کوهی کی تی میراث ایسه،
جایی کی تو، ای خوداوند، تی جایگاه چاکودی
ینی هو موقدس جایگای کی تی دسان امرأ بر پا کودی.
۱۸ خوداوند، پادشاهی کونه تا ابدالاباد.

۱۹ وختی فرعون اسبان، ارابه یان و اسب سواران بوشوییدی دریا دورون، خوداوند آب و آگردانه
اوشان سر ولی بنی اسرائیل دریا دورون خوشک زیمین سر دوارستید. ۲۰ بزین مریم، هارون خاخور
کی نبیه بو، خود دف بدس گیفته و تومام زناکان دف بدس، رقص کونان اون دونبالسر بیرون بموید.
۲۱ مریم اوشان ره اطویی سرود بخوانده:

«خوداوند ره سرود بخوانید،

چونکی خو جلال امرأ پیروز بوسته؛

اسب، اسب سواز امرأ

دوکوده دریا دورون.»

خوداوند تلخ آب شیرین کونه

۲۲ بزین موسی بنی اسرائیل دریای سورخ جا رد کوده تا فارسه ییدی بیابان «شور». اوشان سه روز
بیابان میان را بوشوید بدون آنکی آب بیافید. ۲۳ فارسه ییدی «ماره» ولی اویه آب تلخ بو و نتانستیدی
اون بوخورید. هن و سی او مکان «ماره» نام بنه ییدی. ۲۴ پس بنی اسرائیل موسی جلو شکایت
بوکودیدی و بوگفتیدی: «جه کویه آب باوریم بوخوریم؟» ۲۵ موسی خودا دوخوانی بوکوده و خوداوند
موسای ایتا تیکه چوب نیشان بده. موسی او چوب اوسده تاوده آب دورون و آب شیرین بوسته.
اویه خوداوند ایتا فریضه و حکم اوشان فده و اطویی اوشان ایمتحان بوکوده ۲۶ و بوگفته: «اگر هر
چی من، ینی یهوه، تی خودا، بفرمایم خب گوش بوکونی و اونچی کی درست دانم، بجا باوری و اگر

می حکمانَ بیشنوی و می فریضه یانَ حفظ بوکونی، منم هیچ کدالم او بلایانَ کی مصریانَ سر باوردم تی سر ناورم، چونکی من خوداوند ایسم، کی تر شفا دهه». ۲۷ بزین اوشانَ فارسه ییدی «ایلیم»، کی اویہ دوازده تا چشمه ی آب و هفتاد تا خرما دار وجود داشتی، هویہ آب کنار خیمه بزہ ییدی.

خودا خو قوم خوراک دهه

۱۶ ۱ تومام بنی اسرائیلی یانَ جہ ایلیم کوچ بوکودیدی و پونزدهمی روز جہ دوومی ماه کی مصر جہ بیرون بمو بید، فارسه ییدی بیابانَ «سین» کی بینَ «ایلیم» و «سینا» نہہ بو. ۲ هویہ بیابانَ میانَ تومام قوم بنی اسرائیل موسی و هارونَ جلو شکایت بوکودیدی ۳ و بوگفتیدی: «یکاش خوداوند آمر مصر سرزمینَ میانَ بوکوشته بی، اویہ گوشت تیانَ ورجہ نیشتم و غذا مرہ ستر بوستیم ولی شومانَ آمر باوردیدی بیابانَ میانَ کی تومام اجماعت ویشتایی بوکوشید.»

۴ بزین خوداوند موسای بوگفته: «من آسمانَ جہ شمره خوراک وارانم. قوم هر روز بیشید بیرون و اونقدری کی هو روز ره نیاز دآره نان اوچینه. اطویی اوشانَ ایمتحان کونم کی بیدینیم می فرمانَ بجا اوریدی یا نه. ۵ شیشمی روز کی شیدی خوشانَ روز نیاز اوچینید، وستی دو برابر روزانَ دیگر جمع کونید.» ۶ پس موسی و هارون تومام بنی اسرائیل بوگفتیدی: «ایمروز غروب فهمیدی اونی کی شمر مصر جہ بیرون باورده خوداوند ایسه ۷ و فردا صبح خوداوند جلال دینیدی، چونکی اون، شکایتی کی اون جہ بوکودیدی، بیشنوسته. امان کیسیم کی شومانَ امی جہ گله و شکایت بوکونید؟» ۸ و موسی بوگفته: «خوداوند، هر روز غروب گوشت و هر روز صبح نان شمر فده کی بوخورید و ستر بید، چونکی خوداوند شیمی گله و شکایت بیشنوسته. امان کیسیم کی شومانَ امی جہ گله و شکایت کونیدی؟ شومانَ امی جہ شکایت نوکودن دریدی بلکی کرا خوداوند جہ شکایت کودن دریدی.»

۹ بزین موسی، هارون بوگفته: «تومام قوم بنی اسرائیل بوگو: (باید خوداوند حضور، چره کی شیمی گله و شکایت بیشنوسته.)» ۱۰ هوطو کی هارون تومام قوم بنی اسرائیل آمرآ گب زتن دبو و اوشانم بیابانَ طرف فندرستیدی ایدفعه یی خوداوند جلال ابر میان نمایان بوسته. ۱۱ خوداوند موسای بوگفته: ۱۲ «من بنی اسرائیل گله و شکایت بیشنوستم. اوشانَ بوگو: (غروب دم گوشت خوریدی و صبح شمره نان فراهم کونم کی ستر بید. او وخت فهمیدی، من یهوه، شیمی خودا ایسم.)»

۱۳ غروب دم ایتا عالمه بدبدو* پر بزہ ییدی بمویدی اردوگاه زمین سیا بوکودیدی؛ صبح شورم اردوگاه دور و ور بینشته. ۱۴ وختی او شورم بوخار بو بوسته، کوچہ پولوکان، ریز ورف دانہ یانَ مانستن بیابانَ میانَ زمین سر بمانسته. ۱۵ وختی بنی اسرائیل اوشانَ بیده ییدی، ناستیدی چی ایسه، پس همدیگر وورسه ییدی: «آن د چیسہ؟» موسی اوشانَ بوگفته: «آن او نانی ایسه کی خوداوند شمر فده کی بوخورید. ۱۶ خوداوند اطویی فرمان بدہ: (هر کس خو اهل و عیال اندازه اوچینه، هر نفر ره کی اون خیمه دورون زندگی کونه، ایتا پیمانہ شین اوسنه!)» ۱۷ بنی اسرائیل هہ کار بوکودید، بعضی یان ویشتر اوچه ییدی، بعضی یان کمتر. ۱۸ وختی پیمانہ آمرآ اندازه بیگفتید، اونی کی ویشتر اوسده بو ایضافہ ناشتی و اونی کی کمتر اوسده بو کم ناشتی. هر کس خو اهل و عیال اندازه اوسده. ۱۹ موسی اوشانَ

بوگفته: «هیکس نوأ چیزی جَه اُون تا صبح بدآره.» ۲۰ بعضی یان موسی حرف گوش نوکودیدی و ایچه بدآشتیدی کی صبح بوخوکید، ولی اُون، بو دکفته و کلم کوده. پس موسای اوشان و سی غیظ گيفته. ۲۱ بزین هر کس هر روز صبح خو اهل و عیال اندازه اوچهیی، و وختی آفتاب گرم دکفتی، بقیه آب بوستی. ۲۲ شیشمی روز اوشان دو برابر اوچهییدی، هر کس ره دو پیمانہ. بزین قوم پيله کسان بموییدی موسی و آخبر کودید. ۲۳ موسی اوشان بوگفته: «خوداوند آطویی بفرمآسته: (فردا، روز ایستراحت ایسه، کی وستی خوداوند سبت موقدس بدآرید. پس ایمر روز هر چقدر کی لازمه بپچید و آپز بوکونید و هر چی زیاد بمو بنید کنار فردا ره.)» ۲۴ هوطو کی موسی دستور بدہبو، اون بنہییدی فردا ره، ولی نہ کلم کوده، نہ بو دکفته. ۲۵ موسی بوگفته: «ایمر روز اون جا بوخوکید چره کی خوداوند سبت روز ایسه. ایمر روز د بیابان میان خوراک پیدا نوکونیدی. ۲۶ شیش روز اون اوچینید ولی هفتمی روز کی سبت ایسه هیچی ننه.» ۲۷ بعضی جَه مردوم موسی گب گوش نوکودیدی و هفتمی روز بوشوییدی بیابان میان کی خوراک اوچینید ولی هیچی پیدا نوکودیدی.

۲۸ او وخت خوداوند موسای بوگفته: «شومان تا کی می احکام و دستوران جا نافرمانی کونیدی؟» ۲۹ به یاد بدآرید کی من سبت روز شمر فدم، هن و سی شیشمی روز شمر دو برابر خوراک فدم. پس هفتمی روز هر جا کی ایسهییدی هویہ بیسید، هیچ کس جَه اویہ دور نہ.» ۳۰ پس قوم هفتمی روز ایستراحت بوکودید. ۳۱ بنی اسرائیل او خوراک «مٹا» نام بنہ. مٹا گیشنیز دانه مانستن بو کی عسلی کلوجه مزہی دآشتی. ۳۲ موسی بوگفته: «خوداوند آطویی فرمان بدہ: (ایتا پیمانہ مٹا اوسنید و نسل اندر نسل اون حفظ بوکونید، کی اوشان او نانی کی بیابان دورون شیمی خوردن و سی فراهم بوکودم، بیدینید، هو وختی کی شمر مصر جا بیرون باوردم.)» ۳۳ بزین موسی هارون بوگفته: «ایتا ظرف اوسن و ایتا پیمانہ مٹا دوکون اون دورون و اون خوداوند حضور بیر کی نسل اندر نسل نگهداری به.» ۳۴ هوطو کی موسی بوگفتهبو، هارون ظرف مٹای صوندوق عهد کنار بنہ کی نگهداری به. ۳۵ بنی اسرائیل چهل سال مٹا خوردیدی تا به ایتا سرزمین آباد فارسه ییدینی تا کنعان مرز فارسه ییدی، اوشان خوراک مٹا بو. ۳۶ ایتا پیمانہی «عومر» گفیدی کی ده عومر یک «ایفہ» بو.

خوداوند خو قوم صخره دیل جا آب دهه

۱ توام قوم بنی اسرائیل بیابان «سین» جا کوچ بوکودیدی و هوطو کی خوداوند بوگفتهبو، جا به جا سفر کودیدی و شویدی. اوشان رفیدیم دورون خیمه بزہییدی ولی اویہ آب ننهبو کی قوم بوخوکید. ۲ پس جنگ و جدال امرأ موسای بوگفتیدی: «امرأ آب فدن کی بوخویم.» موسی اوشان بوگفته: «چره می امرأ جنگ و جدال کونیدی؟ چره خوداوند ایمتحان کودن دریدی؟» ۳ ولی قوم کی اوشان خیلی تشنه بو، موسی جا شکایت بوکودیدی و بوگفتیدی: «چره امرأ می زاکان و امی حیوانان امرأ مصر جا بیرون باوردی کی آیه بیابان میان تشنگی بوکوشی؟»

۴ موسی خودا دوخوانی بوکوده و فریاد بزہ: «ا قوم امرأ چی بوکونم؟ د نزدیکه مر سنگسار بوکونید.» ۵ خوداوند موسای بوگفته: «چند نفر جَه قوم پيله کسان تی امرأ اوسن پیش دکف بوشو و او عصایی

* ۳۱:۱۶ «مٹا» کلمہی عبری «من هو» امرأ ایرتباط دآره، کی اون معنی به: «آن چی ایسه؟» آیه ۱۵ هم بخوانید.

کی نیل روخان بزہی بدس گیر. ۶ بزین من اویہ تی جُلُو حوریب او صخرہ سر ایسم. تی عصا امرأ صخرہی بزن کی آب بیرون بأیہ و قوم بوخویرید. پس موسی قوم پیلہ کسان چومان جُلُو، ھہ کار بوکودہ. ۷ موسی او مکان «مَسَّہ» * و «مَریبہ» * نام بنہ چونکی بنی اسرائیل اویہ موسی امرأ جنگ و جدال بوکودیدی و خوداوند ایتخان بوکودیدی و بوگفتیدی: «خوداوند امی امرأ ایسہ یا نہ؟»

عمالقیان شکست خویریدی

۸ بزین عمالقیان بمویریدی و رفیدیم دورون اسرائیل امرأ بجنگستیدی. ۹ موسی یوشع بوگفتہ: «مردا کانی ایتخاب بوکون و اوشان امرأ بوشو عمالقیان مرہ بجنگ. فردا من خوداوند عصای بدس گیرم و تپہ جور بپا ایسم.» ۱۰ پس یوشع، هوطو کی موسی بوگفتہ بو، بوشو کی عمالقیان امرأ بجنگہ و هو موقع موسی، هارون و حور بوشویریدی تپہ جور. ۱۱ هر وخت موسی خو دسان بوجور گیتی، اسرائیل پیروز بوستی و هر وخت خو دسان بیجیر آوردی، عمالقیان پیروز بوستید. ۱۲ ولی موسی دسان خستہ بوستید. پس ایتا سنگ اوسدید، موسی جیر بنہ یید کی اون سر بینیشینہ. حور و هارون موسی ا طرف او طرف پيسہ یید و اون دسان بداشتید. اطوی موسی دسان تا غروب دم بوجور بمأنستہ ۱۳ و یوشع، شمشیر امرأ عمالقی لشکر پیروز بو بوستہ. ۱۴ او وخت خوداوند موسی بوگفتہ: «آن کیتاب دورون بینویس کی ھمہ رہ یادگار بمأنہ و یوشع گوش دورون بخوان چرہ کی من عمالقی توما آسمان جیر کاملاً جہ نام تاؤدم.» ۱۵ بزین موسی ایتا قربانگاہ چاکودہ و اون «یہوہ نیسی» نام بنہ، ینی خوداوند می پرچم ایسہ ۱۶ و بوگفتہ: «خوداوند نسل بہ نسل عمالقی امرأ جنگہ، چرہ کی اون ایتا دس بر ضد خوداوند تخت ایسہ.»

یترون و موسی

۱ یترون، کی مدیان کاهن و موسی زن پتر بو، بیشنوستہ کی توما کارانی کی خودا، موسی و اون قوم رہ انجام بدہ و آنکی چوطوی خوداوند بنی اسرائیل مصر جا بیرون بأوردہ. ۲ بعد آنکی موسی خو زن، صقورہی اوسہ کودہ *، اون زن پتر، یترون، صقورہ خو خیمہ دورون جا بدہ، ۳ هطویم اون دوتا پسران، کی ایتا جہ اوشان نام جرشوم * بو چونکی موسی بوگفتہ بو: «سرزمین غربت دورون بیگانهیم» ۴ و اویتا نام ایلعازر * بو چونکی موسی بوگفتہ بو: «می پتر خودا مر یاری بوکودہ و فرعون شمشیر جا نجات بدہ.»

۵ یترون موسی زن پتر، موسی زن و دوتا پسران امرأ بمویریدی بیابان میان ہویہ کی موسی خودا کوہ ورجہ خیمہ بزہبو. ۶ یترون موسی رہ پیغام اوسہ کودہ بو کی: «من، یترون تی زن پتر، آمون درم تی ورجہ، تی زن و اون دوتا پسران امرأ.» ۷ پس موسی بوشو خو زن پتر پیشواز، اون تعظیم بوکودہ و اون ماچی بدہ. بزین کس کس، ھمدیگر حال جا وورسہ ییدی و بوشویریدی خیمہ دورون. ۸ موسی توما

* ۱۷:۷ «مَسَّہ» ینی «آزمایش». * ۱۷:۷ «مَریبہ» ینی «مجادلہ». * ۱۶:۱۷ ا کلمہی ترجمہ تانہ تخت یا پرچم بہہ.

* ۲:۱۸ احتمالاً موسی خو خانوادہی امنیت و سی اوسہ کودہ (خروج باب ۴ آیہ ۲۴ تا ۲۶). * ۳:۱۸ «جرشوم» ینی آیہ

غریبہ ایسم. * ۴:۱۸ «ایلعازر» ینی خودا می یاری کنندہ ایسہ.

اونچی کی خوداوند اسرائیل و سی فرعون و مصریان امرأ بوکوده بو خو زن پتر ره واگویا بوکوده، هطویم توماً سختی یانی کی رأ دورون اوشان سر بَمو بو، و چوطو خوداوند اوشان نجات بده. ۹ یترون همه ای او خبی یان و سی کی خوداوند اسرائیل ره انجام بده بو کی اوشان مصریان دس جا نجات بده، خیلی خوشحال بوسته. ۱۰ و بوگفته: «متبارک بیه خوداوند، کی شمر مصریان و فرعون دس جا نجات بده و قوم جه مصریان دس جیر آزاد کوده. ۱۱ الان مر حالی بو بوسته کی خوداوند جه بقیه ای خودایان پیله تر ایسه، چونکی او کسانی کی بنی اسرائیل امرأ غروز مره رفتار بوکودید، خودا اوشان سر ا بلایان بأورده.»

۱۲ هن و سی یترون، موسی زن پتر، خوداوند ره ایتا قربانی، سو جائن و سی و دیگر قوربانی یان تقدیم بوکوده. بزین هارون و توماً قوم پیله کسان بمویدی و موسی زن پتر امرأ خوداوند حضور غذا بوخوردید. ۱۳ فردا روز ره، موسی بینشسته کی مردوم شکایتان رسیدگی بوکونه، اوشانم صبح تا غروب اون دور کودیدی. ۱۴ وختی کی موسی زن پتر توماً کارانی کی موسی قوم ره انجام دتن دبو بیده، بوگفته: «آن دچی کاری ایسه کی تو قوم ره کونی؟ چره تو تنهایی اویه نشینی و قوم جه صبح تا غروب تر دور کونیدی؟» ۱۵ موسی واگردسته خو زن پتر بوگفته: «مردوم آیدی می ورجه کی خودا اراده ای وورسید. ۱۶ هر وخت اوشان میان اختلاف پیش آیه، قضاوت و سی آیدی می ورجه، منم خودا احکام و قوانین اوشان یاد دهم.» ۱۷ موسی زن پتر بوگفته: «تی کار خب نی یه. ۱۸ حتماً تو و ا مردومی کی تی ورجه آیدی ره رمق نمأنه. ا کار تره خیلی سنگینه. تو اینفری نتانی توماً ا کاران انجام بدی. ۱۹ می گبان گوش بدن، تر ایتا نصیحت کونم. خودا تی امرأ بیه. تو مردوم و سی بوشو خوداوند حضور کی اوشان اختلافان بیگی. ۲۰ اون احکام و قوانین اوشان یاد بدن و زندگی رأ و رسم اوشان نشان بدن کی چی و ا بوکونید. ۲۱ و جه توماً قوم، کاردان مردا کانی اینتخاب بوکون کی خودا ترس و امانتدار ایسیدی و نوزول خوری جا بیزاریدی، اوشان رئیس چاکون گوروهانی ره کی هیزار، صد، پنجا و ده نفر ایسید. ۲۲ اوشان توماً وخت مردوم ره قضاوت بوکونید. پیله شکایتان بأورید تی ورجه، کوجه کاران خودشان انجام بدید. اطویی تی بار سبوکتر به، چره کی اوشان تر کومک کونیدی. ۲۳ دوعا کونم خودایم هه فرمان بده و اگر هه کار بوکونی، بزین تانی پابرجا بیسی و توماً ا مردوم سلامتی امرأ شیدی بخانه.» ۲۴ موسی خو زن پتر گبان گوش بوکوده و هر چی کی اون بوگفته بو انجام بده. ۲۵ جه توماً اسرائیل کاردان مردا کانی اینتخاب بوکوده و اوشان گوروهانی و سی کی هیزار، صد، پنجا و ده نفر بید، رئیس چاکوده. ۲۶ اوشان توماً وخت مردوم ره قضاوت کودیدی. پیله شکایتان موسی ورجه آوردیدی ولی کوجه کاران خودشان انجام دیدی. ۲۷ بزین موسی خو زن پتر اوسه کوده، اونم واگردسته بوشو خودش سرزیمین.

کوه سینا

۱ بعد آنکی بنی اسرائیل سرزیمین مصر جا بیرون بمو بید، دو ماه بوگذشته بو کی هو روز فارسه ییدی بیابان «سینا». ۲ اوشان «رفیدیم» جا کوچ بوکودیدی، فارسه ییدی بیابان سینا و هو بیابان میان کوه سینا جلو خیمه بزه ییدی. ۳ بزین موسی بوشو کوه جور خوداوند ورجه و خوداوند او

جور موسایٰ دوخوآده و بوگفته: «تو وَاَطْوِي يَعْقُوبَ زَاكَانَ يَنِي بَنِي إِسْرَائِيلَ بِيغِي: ٤ (شومان بیده بیدی کی من مصریانَ اَمْرًا چی بوکودم و چوطویی ایتا عقابَ مَأْنَسْتَن کی خو جوجه یانَ خو بال و پَر سر بره، شَمَرِ اوسَدَم بآوردم می ورجه. ٥ هسه اگر می صدایِ حُب گوش بوکونید و می عهد و پیمانَ حفظ بوکونید، توماَم قومَان میان شومان می گنجِ خاص بیدی، چونکی توماَم دونیا می شینه. ٦ شومان مره ایتا مملکت جَه کاهنان و ایتا قومَ موقَدَس بیدی.) اَن او گبانی ایسه کی تو وَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِيغِي.»

٧ بَزِين موسی بیجیر بَمو و توماَم قومَ پيله کسانَ دوخوآده و هر چی یی کی خوداوند دستور بده بو اوشانَ ره وَا گویا بوکوده. ٨ توماَم قوم بوگفتیدی: «هر چی خوداوند بفرماسته، امان انجام دیهیمی.» پس موسی قومَ جواب خوداوند ره وَا گویا بوکوده ٩ و خوداوند موسایٰ بوگفته: «هسه من غلیظَ ابرَ میان ايم تی ورجه کی قوم بیشنوید کی من تی اَمْرًا گب زئن درم و همیشه تی گبانَ باور بوکونید.» بَزِين موسی خوداوند جَه قومَ گبانَ وَاخبرَ کوده.

١٠ خوداوند موسایٰ بوگفته: «بوشو قومَ ورجه و اوشانَ ایمروز و فردا تقدیس بوکون و اوشانَ بوگو خوشانَ لباسانَ بوشورید ١١ و سومی روز آماده بیید چره کی هو روز دورون خوداوند توماَم مردومَ چومانَ جُلُو کوه سینا سر نوزول کونه. ١٢ کوه دور ایتا مرز تعیین بوکون و قومَ بوگو: (شیمی حواس بمانه کی نیشید کوه جور یا حتی اونَ دامنه یی دس نزنید. هر کس کوی دس بزنه، وَا بوکشید. ١٣ چی اینسان چی حیوان، هر چه بیه نوأ زنده بمانه. اون وَا سنگسار یا تیرواران بیه و هیکنس نوأ اونَ دس بزنه.) فقط وختی کرنا بزیند، اوشانَ تانیدی بیشید کوه جور.»

١٤ بعد آنکی موسی جَه کوه قومَ ورجه بیجیر بَمو، اوشانَ تقدیس بوکوده و اوشانَ خوشانَ لباسانَ بوشوستید. ١٥ او وخت قومَ بوگفته: «شَمَرِ سومی روز و سی آماده کونید! شیمی همسرانَ اَمْرًا همبستر نیید.»

١٦ سومی روز صبح گورخانه بزّه، غلیظَ ابر کوه جور نمایان بوستید و کرنا صدای بولند بیشنوستید، جوری کی توماَم قوم کی اردوگاه میان ایسه بید ترسَ جا بپرکستیدی. ١٧ موسی قومَ خو اَمْرًا اردوگاه جا بیرون برده کی بیشید خوداوند پیشواز و اوشانَ کوه دامنه جیر حاضر بیسه بیدی. ١٨ دود کوی بپوشانه بو چونکی خوداوند آتش میان بَمو بو کوه جور و اونَ دود کوره دودَ مَأْنَسْتَن بوجور شویی و کوه همه جا به لرزه دکفته. ١٩ کرنا صدا زیادتر و زیادتر بوستی، موسی گب زهی و خوداوند، صدا اَمْرًا جواب دبی.

٢٠ خوداوند کوه سینا سر نوزول بوکوده و موسایٰ دوخوآده کوه جور و موسی بوشو. ٢١ بَزِين خوداوند موسایٰ بوگفته: «بوشو بیجیر قومَ هوشدار بده کی نوکونه می دئنَ و سی جَه او مرز جُلوتر بآید و خیلی یان هلاک بید. ٢٢ حتی کاهنانی کی مَر نزدیک بیدی وَا خوشانَ تقدیس بوکونید نوکونه اوشانَ هلاک کونم.»

٢٣ موسی خوداوند بوگفته: «مردوم نتانیدی بآید کوه سینا جور چونکی تو اَمْرَ هوشدار اَمْرًا بوگفتی: (ایتا مرز کوه جیر تعیین بوکونید و اونَ موقَدَس بدانید.)» ٢٤ خوداوند جواب بده: «بوشو بیجیر هارون تی اَمْرًا باور بوجور، ولی کاهنان و قوم مَر نزدیک بوستنَ و سی جَه او مرز جُلوتر نآید، نوکونه کی اوشانَ هلاک کونم.» ٢٥ پس موسی جَه کوه بیجیر بَمو و همه چی اوشانَ ره وَا گویا بوکوده.

۱ بزین خودا اَطو بوگفته:

۲۰

۲ «من یهوه، تی خودا ایسم، کی تر مصر جا، ینی هو سرزمینی کی شومان اون

دورون غولام بید، بیرون باوردم.

۳ «تو خودایان دیگری بجز من نوا بداری.

۴ «هیچ بُتی تره نوا چاکودن ینی شکل هیچ کدام جه او چیزانی کی آسمان میان، زمین سر یا زیر

زمینی آبان دورون نهه. ۵ اوشان سوجده و عیادت نوکون، چونکی من، یهوه، تی خودا ایسم کی

تی سر غیرت دارم، پتران تقصیران موجازات، اوشان زاکان و حتی سومی و چارمی نسل فارسانم،

هوشانی کی مر بد داریدی ۶ ولی کسانیی کی مر دوست داریدی و می دستوران بجا آوریدی، تا

هیزار نسل محبت کونم.

۷ «یهوه، تی خودا نام بیخودی ایستفاده نوکون، چونکی خوداوند هر کس کی اون نام بیخودی

ایستفاده بوکونه، موجازات کونه.

۸ «سبت روز بیاد بدار و اون موقدس بدار. ۹ شیش روز تانی کار بوکونی و توما تی کاران انجام

بدی. ۱۰ ولی هفتمی روز سبت ایسه کی یهوه، تی خودا تعیین بوکوده. اون دورون تو، تی پسر، تی

دوختر، تی غولام، تی کنیز، تی چهارپایان و هر غریبی کی شیمی شهران دورون ایسه، هیچ کاری

نوکنید. ۱۱ چونکی خوداوند شیش روز دورون آسمان و زمین و دریا و هر چی کی اوشان میان

وجود داره، خلق بوکوده ولی هفتمی روز خو کار جا آرام بیگفته. هن و سی خوداوند روز سبت برکت

بده و تقدیس بوکوده.

۱۲ «تی پتر و مار احترام بنه تا او سرزمین میان کی یهوه، تی خودا تر بخشه، عمر درازی بداری.

۱۳ «قتل نوکون.

۱۴ «زنا نوکون.

۱۵ «دوزدی نوکون.

۱۶ «دیگران ضد شهادت دوروغ ندن.

۱۷ «دیگران خانه چیوم نوا داشتن کی تی شین ببه. اوشان زن یا غولام و کنیز، یا گاب و اولاغ و

هرچی کی داریدی، طمع نوکون.»

۱۸ وختی قوم گورخانه بیدهیدی و کرنا صدای بیشنوستیدی و کوی بیدهیدی کی دود اون

همه جای بیگفته بو، ترس جا بپرکستیدی. اوشان دور پیسهیدی ۱۹ و موسای بوگفتیدی: «تو خودت

امی امرأ گب بزن و امان گوش دیهیمی. ولی خودا امی امرأ گب نزنه کی میریمی.» ۲۰ موسی قوم

بوگفته: «نوا ترسنید. خوداوند بمو شمر ایمتحان بوکونه کی اون ترس شیمی دیل دورون بمانه و گونا

نوکنید.» ۲۱ پس قوم هویه پیسهید و موسی او غلیظ ابر کی خوداوند اون میان ایسه بو، نزدیک بوسته.